

413.07
ร 465 ๑
- 5

ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอน
วิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน
ในวิทยาลัยครูภาคกลาง

ปริญญาโท
ของ
เรณู สุวรรณภาค

ห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

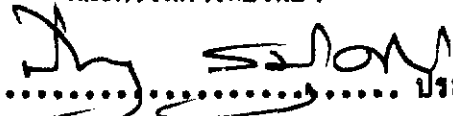
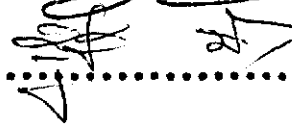
๕-7 พ.ค. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ธันวาคม 2528
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

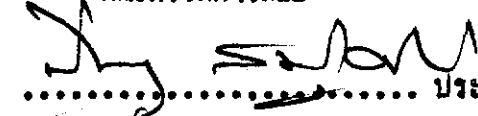
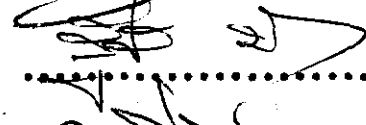

178427

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบ ให้พิจารณาปริญญาโท
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน

..... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

..... กรรมการ

..... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้โดยผู้วิจัยได้รับคำแนะนำช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จาก รองศาสตราจารย์ ดร. บัญญา สมบูรณ์ศิลป์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุจินต์ ปรีชาสามารถ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ทวีสิทธิ์ สิทธิกร อาจารย์ ดร. ธนวรรณ อิ่มสมบูรณ์ ศาสตราจารย์ ดร. สุชาติ โสมประยูร ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำปรึกษา

ขอขอบพระคุณ หัวหน้าภาควิชาสุศึกษา อาจารย์จินตนา เวชมี อาจารย์सानนท์ ฉายศรีศิริ อาจารย์ลัดดาวัลย์ แจ่มฤกษ์แจ้ง และคณาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคกลางทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และตอบแบบสอบถามพร้อมทั้งรวบรวมข้อมูลให้สำเร็จด้วยดี

ขอขอบคุณ นักศึกษาหลักสูตร ป.กศ. ชั้นสูง และหลักสูตร ค.บ. ในวิทยาลัยครู ภาคกลาง ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามด้วยความตั้งใจ

ท้ายที่สุดขอเทอภพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และขอขอบคุณ คุณชาญชัย สุวรรณภาค ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจอันสำคัญในการศึกษาด้วยดีตลอดมา จนกระทั่ง ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้

เรณู สุวรรณภาค

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	6
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
	ข้อตกลงเบื้องต้น	8
	นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	29
3	วิธีดำเนินการ	31
	ประชากร	31
	กลุ่มตัวอย่าง	31
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	33
	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	35
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	36
	การวิเคราะห์ข้อมูล	37
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	38
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41

5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	74
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	74
	กลุ่มตัวอย่าง	74
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	75
	การวิเคราะห์ข้อมูล	75
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	76
	อภิปรายผล	81
	ข้อเสนอแนะ	86
	บรรณานุกรม	87
	ภาคผนวก	94

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา	33
2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของแบบสอบถาม..	36
3 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับการสอน ด้านการสอน ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคล และชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้ เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น จำแนกแต่ละด้านและทั้งฉบับ (N = 30)	43
4 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาระดับสูง เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอน ของอาจารย์ผู้สอน วิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือ ปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น จำแนกแต่ละด้าน และทั้งฉบับ (N = 252)	44
5 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอน ของอาจารย์ผู้สอน วิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือ ปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น จำแนกแต่ละด้าน และทั้งฉบับ (N = 116)	45
6 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับ สมรรถนะด้านการสอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ทั้งฉบับ ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตร ครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2	46

7	<p>แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะ ด้านการสอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ทั้งฉบับ ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์ บัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2</p>	47
8	<p>แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับ สมรรถนะด้านเนื้อหาวิชา ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่าง อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2</p>	49
9	<p>แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะ ด้านเนื้อหาวิชา ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ของอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2</p>	50
10	<p>แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับ สมรรถนะด้านการวางแผนและเตรียมการสอน ในสภาพที่มีหรือ ปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2</p>	51
11	<p>แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะ ด้านการวางแผนและเตรียมการสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2</p>	52

- 12 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับ
สมรรถนะด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง
ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
ชั้นสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 53
- 13 แสดงการ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะ
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่าง
อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง
และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 54
- 14 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับ
สมรรถนะด้านวิธีสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์
ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง และ
นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 55
- 15 แสดงการ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะ
ด้านวิธีสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์ผู้สอน
นักศึกษหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง และนักศึกษา
หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 56
- 16 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับ
สมรรถนะด้านการประเมินผล ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่าง
อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง
และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 57
- 17 แสดงการ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะ
ด้านการประเมินผล ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์
ผู้สอน นักศึกษหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง และ
นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 58

- 18 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับ
สมรรถนะด้านการสอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน
ทั้งฉบับ ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่างอาจารย์
ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และ
นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 59
- 19 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะ
ด้านการสอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่
ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต
ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 60
- 20 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับ
สมรรถนะด้านเนื้อหาวิชา ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น
ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับ
สูง และนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 61
- 21 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะ
ด้านเนื้อหาวิชา ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่าง
อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง
และนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 62
- 22 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับ
สมรรถนะด้านการวางแผนและเตรียมการสอน ในสภาพที่ต้องการ
ให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์
บัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 63

23 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะ
 ด้านการวางแผนและเตรียมการสอน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้น
 หรือให้มีขึ้น ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร
 วิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1
 และปีที่ 2 64

24 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับ
 สมรรถนะด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้น
 หรือให้มีขึ้น ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร
 วิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1
 และปีที่ 2 65

25 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะ
 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้
 มีขึ้น ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร
 วิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 .. 66

26 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับ
 สมรรถนะด้านวิธีสอน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น
 ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับ
 สูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 67

27 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะ
 ด้านวิธีสอน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่างอาจารย์
 ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และ
 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 68

28 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับ
สมรรถนะด้านการประเมินผล ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือ
ให้มีขึ้น ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1
และปีที่ 2 69

ภูมิหลัง

"การให้การศึกษา คือการแนะนำและส่งเสริมบุคคลให้มีความเจริญงอกงามในการเรียนรู้ คิดอ่าน และการกระทำตามอัธยาศัยของแต่ละคน โดยจุดประสงค์ในที่สุด ให้บุคคลสามารถนำเอา ความสามารถต่าง ๆ ที่มีในตัว ออกมาใช้ให้เป็นประโยชน์ เกื้อกูลตนเกื้อกูลผู้อื่นอย่างสอดคล้อง ไม่ขัดแย้งเบียดเบียนแก่งแย่งกัน เพื่อสามารถอยู่ร่วมกันเป็นสังคม เป็นประเทศได้..."

(พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช 2517 : 471)

ในการพัฒนาประเทศเพื่อให้เกิดความมั่นคงและก้าวหน้าไปสู่ความเจริญในด้านต่าง ๆ นั้น ประกอบด้วยฐานหลัก 5 ประการ คือ การศึกษา การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการป้องกัน-ประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ ม.ป.ป. : 44) ทั้งนี้เพราะว่า "การศึกษา" นับเป็น องค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง ผู้ที่มีหน้าที่ให้การศึกษาในที่นี้ก็คือ "ครู" เพราะครูเป็นผู้อบรมสั่งสอน และเสริมสร้างนิสัยที่ดีให้แก่ผู้เรียน (บุญถิ่น อัตถากร และ รัตนา ตันมัญเฑ็ก 2513 : 3) แต่ถ้าครูมีคุณภาพไม่ดีพอ แม้จะมีตำรา อุปกรณ์การสอนที่ดีเพียงใด นักเรียนก็ศึกษาเล่าเรียน ไม่ได้ดี เป็นผลทำให้ได้นักเรียนที่ด้อยคุณภาพ ซึ่งจะเป็นผลเสียต่อการพัฒนาประเทศด้วย

สถาบันฝึกหัดครูเป็นแหล่งผลิตครูซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาประเทศ สถาบันที่สำคัญยิ่งสถาบันหนึ่ง ดังจะเห็นได้จากคำกล่าวของ คอลเทรล (Coltrel. 1959 : 12) ที่ว่า "สถาบันฝึกหัดครูเป็นสถาบันที่มีความสำคัญมากเพราะเป็นแหล่งผลิตครู ซึ่งเป็นเสมือนกุญแจ ของกระบวนการจัดการศึกษาทั้งหมดของชาติ ถ้าครูดีจะมีผลไปถึงการศึกษาที่ดีของเยาวชน ถ้าครูขาดสมรรถภาพ ก็จะมีผลให้เยาวชนไม่มีสมรรถภาพไปด้วย" ดังนั้นสถาบันฝึกหัดครู จึงต้องทำให้นักศึกษาและอาจารย์เข้าใจว่า อาจารย์ในวิทยาลัยครูนั้น คือครูของครู ด้วยความรู้สึกของความเป็นครูของครู จึงย่อมเหนือกว่าครูธรรมดา (ภิญโญ สาร 2518 : 38)

ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 5 (2525 - 2529) เฉพาะที่เกี่ยวกับการฝึกหัดครู ได้กำหนดวัตถุประสงค์และแนวนโยบายไว้ว่า "ผลิตและปรับปรุงครูให้ได้มาตรฐาน

มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม" (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2524 : 1) เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และเป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษาโดยสากลอย่างแท้จริง แต่โดยสภาพความเป็นจริงของวิทยาลัยครูในปัจจุบัน มีอาจารย์จำนวนไม่น้อยที่ไม่สนใจต่อการพัฒนาตนเอง และบางครั้งอาจารย์บางส่วน นอกจากจะไม่พัฒนาตนเองแล้วยังต่อต้านด้วย เพราะเข้าใจว่าการพัฒนาอาจารย์จะเป็นการเพิ่มภาระให้อาจารย์มากขึ้น การพัฒนาหาความรู้เพิ่มและด้านการเรียนการสอนจึงมีน้อย ทั้งนี้ อาจเป็นไปได้ว่าอาจารย์ดังกล่าวยังไม่ตระหนักในหน้าที่และความรับผิดชอบของตนในฐานะที่เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา (ชูศักดิ์ เอกเพชร 2526 : 216) และจากผลการสัมมนา เรื่องแนวโน้มของการฝึกหัดครู ได้ตั้งข้อสังเกตว่ามีครูอาจารย์ในสถาบันฝึกหัดครูจำนวนไม่น้อย ที่ยังสงสัยในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตนว่ามีอะไรบ้าง ทำให้เกิดความไม่มั่นใจในการปฏิบัติงานและปรับปรุงตนเอง (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2520 : 29) สภาพการเรียนการสอนในวิทยาลัยครูโดยทั่วไป จึงไม่บรรลุเป้าหมายเท่าที่ควร ดังที่ วรุณี สุรสิทธิ์ และคนอื่น ๆ ได้ศึกษาความคิดเห็นและความต้องการเกี่ยวกับลักษณะการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษา ในวิทยาลัยครู พบว่า (วรุณี สุรสิทธิ์ และคนอื่น ๆ 2519 : บทคัดย่อ) อาจารย์ผู้สอนสุขศึกษาควรปรับปรุงสมรรถนะด้านการสอนสุขศึกษาให้ดียิ่งขึ้น และสอดคล้องกับคำกล่าวของสุชาติ โสมประยูร ที่ว่า (สุชาติ โสมประยูร 2520 : คำนำ) "เป็นที่น่าเสียดายวิชาสุขศึกษา ซึ่งเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตร และมีความสำคัญมากไม่แพ้วิชาอื่น ๆ กลับไม่ได้รับการปรับปรุงในด้านวิธีสอนให้ดีกว่าที่ควร เมื่อ 20 ปีที่แล้วเคยสอนอย่างไร ในปัจจุบันก็ยังสอนอยู่อย่างนั้น เหตุผลที่วิชาสุขศึกษาถูกทอดทิ้งไปนั้น นอกจากบรรดานักการศึกษาโดยทั่วไບขาดความสนใจต่อการเรียนการสอนวิชานี้ด้วยแล้ว ยังขาดผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งตำราในด้านการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาอีกเป็นจำนวนมาก"

นอกจากนี้ ทองอินทร์ วงศ์โสธร ได้ให้ข้อสังเกตไว้ว่า (ทองอินทร์ วงศ์โสธร 2521 : 24) วิทยาลัยครูทุกแห่งมักจะมีปัญหาเกี่ยวกับการผลิต "มุ่งปริมาณมากกว่าคุณภาพ" โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาลัยครูหลายแห่ง ได้เปิดหลักสูตรมากสาขาวิชา ลักษณะเช่นนี้มีทั้งข้อดีและข้อที่นำเป็นห่วง กล่าวคือ การเปิดมากสาขาวิชา แสดงให้เห็นถึงความกระตือรือร้น

ของแต่ละสถาบันที่จะขยายวงวิชาการของตนออกไปให้มากที่สุด และทำให้เกิดการแข่งขันในระหว่างสถาบัน อันจะเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางด้านวิชาการ แต่ถ้ามองในแง่การลงทุนการศึกษา ซึ่งต้องอาศัยปัจจัยสำคัญ คือ จำนวนและคุณภาพของอาจารย์ผู้สอนที่ควรมีสัดส่วนพอสมควรกับผู้เรียน และกำลังสนับสนุนแล้ว ก็น่าจะเป็นห่วงว่าแม้จะวางหลักสูตรไว้ดีเพียงไร มาตรฐานความรู้ของผู้สำเร็จอาจลดต่ำกว่าที่ควรจะเป็น

วิชาสุศึกษา เป็นวิชาชีพสาขาหนึ่งที่เปิดสอนในสถาบันฝึกหัดครู และนับว่าเป็นวิชาที่มีความสำคัญยิ่ง "เพราะเป็นวิชาที่ช่วยพื้นฐานด้านการสาธารณสุขของชาติ"

(อัญเชิญ อิศรากร ๗ อมุธยา 2525 : 8) อันเป็นผลทำให้ประชาชนในชาติมีสุขภาพดี ซึ่งสุขภาพนั้นเป็นความจำเป็นเบื้องต้นของทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กในวัยเรียน ซึ่งจะเจริญเติบโตเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต การส่งเสริมให้เยาวชนในวัยศึกษาเล่าเรียนให้มีสุขภาพดี จึงเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ ที่ได้จัดให้มีโครงการศึกษาศายการศึกษาขึ้น (สำอาง พ่วงบุตร 2526 : คำนำ) ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะที่ 5 (2525 - 2529) ที่จะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางด้านสุขภาพของเยาวชนให้ถูกต้องและเหมาะสมนั้น โดยได้กำหนดองค์ประกอบที่สำคัญไว้ 4 ประการ คือ

1. การส่งเสริมบุคลากรสุศึกษาในโรงเรียน
2. หลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาสุศึกษา
3. การบริการสุขภาพ
4. การปรับปรุงสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

องค์ประกอบสำคัญทั้ง 4 ประการนี้ ถ้าสามารถจัดให้สัมพันธ์และสอดคล้องกันได้

โดยมีการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพและพอเพียง มีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ตรงกับสภาพปัญหาของผู้เรียน มีการจัดบริการสุขภาพที่จำเป็นและเพียงพอ ตลอดจนได้ปรับปรุงสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมและเอื้ออำนวยซึ่งกันและกันแล้ว เป็นที่เชื่อมั่นว่าวิธีการดังกล่าวจะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติไปในแนวทางที่ต้องการได้ อันเป็นการส่งเสริมสุขภาพให้ไปสู่เป้าหมายของการมีสุขภาพดีถ้วนหน้า เมื่อปี 2543 ด้วย (คณะกรรมการสุศึกษาแห่งชาติ 2525 : 1 - 2) นอกจากนี้มีโครงการศึกษาศายการศึกษาแล้ว ส่วนที่สนับสนุนและเป็นรากฐานสำคัญเพื่อการบรรลุเป้าหมายดังกล่าวนี้ ขึ้นอยู่กับการดำเนินโครงการ

สุขศึกษาในโรงเรียน ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างและปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งก็คือ ครูผู้สอนวิชาสุขศึกษา เนื่องจากครูผู้สอนวิชาสุขศึกษา เป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้ แนวคิด เจตคติ และทักษะที่ถูกต้องทางด้านสุขภาพ ครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาจึงเป็นหัวใจในการพัฒนาสุขภาพแก่ผู้เรียน การพัฒนาสุขภาพจึงควรเริ่มต้นที่ตัวครูเองเป็นอันดับแรก โดยการพัฒนาครูให้มีความรู้เรื่องสุขภาพ ให้มีเจตคติที่ดีและปฏิบัติตนในเรื่องสุขภาพอย่างถูกต้อง ตลอดจนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ เสริมสร้างให้เกิดเจตคติและการปฏิบัติที่ถูกต้องในเรื่องสุขภาพแก่ผู้เรียน ดังนั้น ครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาจึงเป็นบุคคลสำคัญที่จะถ่ายทอดแบบต่าง ๆ ที่จะส่งผลให้ผู้เรียนมีสุขนิสัยและการปฏิบัติที่ถูกต้องรวมทั้งสามารถที่จะจัดกิจกรรม ประสบการณ์ ทางด้านสุขศึกษาให้แก่ผู้เรียนได้ จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาพฤติกรรมทางสุขภาพในทางที่ดี ดังที่ สุชาติ โสมประยูร ได้กล่าวไว้ว่า (สุชาติ โสมประยูร 2520 : 45 - 46) ครูสุขศึกษาที่ดีและสามารถทำการสอนสุขศึกษาแผนใหม่ได้สำเร็จนั้น อย่างน้อยควรมีสมรรถนะดังต่อไปนี้

1. การรู้จักเนื้อหาของวิชาสุขศึกษา
2. การรู้จักเด็ก
3. การรู้จักวิธีสอน
4. ความเชื่อมั่นในคุณค่าของวิชาสุขศึกษา

นอกจากครูสุขศึกษาจะมีสมรรถนะดังกล่าวแล้ว ครูผู้สอนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรสุขศึกษาในโรงเรียน หลักจิตวิทยาพื้นฐานในการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมของผู้เรียน ติดตามแหล่งวิทยาการต่าง ๆ ที่จะให้ความรู้ด้านสุขภาพ ปรับปรุงพัฒนาสุขภาพของตนให้ดีขึ้น หมั่นศึกษาพื้นฐานสาเหตุของปัญหาสุขภาพในชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ ตลอดจนจะต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องสุขภาพ เพื่อเด็กจะได้เกิดศรัทธา มีความมั่นใจที่จะปฏิบัติตามจนเป็นสุขนิสัย (สายหยุด ชมานนท์ พยอม ตันมณี และ อรวรรณ ชมชัยยา 2521 : 136 - 137) และการสอนสุขศึกษาในโรงเรียนที่ได้ผลอย่างสมบูรณ์นั้น ยังจะต้องได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากผู้บริหารการศึกษา ศึกษานิเทศก์ ครูผู้สอน เจ้าหน้าที่อนามัย ผู้ปกครอง และบุคคลอื่น ๆ ในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน อีกด้วย (สุชาติ โสมประยูร 2520 : 33)

นอกจากนี้ พุทธศาสนิกชน ได้กล่าวว่า (พุทธศาสนิกชน 2522 : 17 - 18)
 “ครูเป็นผู้ทำให้คนมีจิตใจสูง มีวิจรรย์ญาณสูง เราจะผลิตครูให้มีจิตใจสูง มีวิจรรย์ญาณสูง
 ใต้อย่างไร ก็ต้องมามองที่อาจารย์ผู้สอน อาจารย์มีจิตใจสูง วิจรรย์ญาณสูงแค่ไหน เป็น
 อาจารย์ในอุดมคติของนักศึกษาครูให้เพียงใด”

เมื่อวิทยาลัยครูต้องรับภาระในการผลิตครูสุขศึกษา เพื่อให้ได้มาตรฐานจำเป็นต้อง
 คำนึงถึงอาจารย์ผู้สอนเป็นสิ่งแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์
 เป็นตัวแปรสำคัญประการหนึ่งที่จะมีผลต่อการเรียนของผู้เรียน คือ ด้วการสอนของอาจารย์คือ
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจะติดตามไปด้วย (วิชัย คิสสระ 2519 : 165)
 อีกทั้งจะต้องคำนึงถึงว่าอาจารย์ผู้สอนได้มีการประเมินผลการสอนเพื่อปรับปรุงการสอนของ
 อาจารย์เองหรือไม่ ส่วนวิธีการประเมินผลนั้นมีหลายวิธี เช่น จากอาจารย์ผู้สอน จากเพื่อน
 ร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ผลการสอบของนักศึกษาและจากตัวนักศึกษาเอง โดยเฉพาะการประเมิน
 ที่ให้ผู้สอนประเมินผลการสอนของตนเองจะได้ข้อมูลที่ชัดเจน และการประเมินจากนักศึกษานั้น
 ก็น่าสนใจ และอาจจะเป็นประโยชน์มากที่สุด เพราะในการเรียนการสอนนั้นบุคคลที่รู้เห็นเข้าใจ
 และใกล้ชิดกันอยู่ตลอดก็คือ ตัวอาจารย์และนิสิตนักศึกษาเท่านั้น (ไพฑูรย์ สีนลรัตน์
 2524 : 190 - 192)

จากปัญหาและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ผู้สอนสุขศึกษา
 ในวิทยาลัยครูผู้หนึ่ง ได้พิจารณาและเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาสุขศึกษาอันเป็นศาสตร์สาขาหนึ่งนั้น
 เป็นบุคคลที่มีความสำคัญมาก ที่จะมีส่วนช่วยในการสร้างคนให้มีคุณภาพ ทั้งด้านสุขภาพกาย
 สุขภาพจิต และเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องที่เกี่ยวกับสุขภาพ ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะศึกษาว่า
 ขณะนี้ สมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนใน
 วิทยาลัยครูมีลักษณะเป็นอย่างไรบ้าง ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเองและนักศึกษา
 ทั้งนี้ก็เพื่อจะได้ทราบสมรรถนะด้านการสอนวิชาดังกล่าว ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานที่บังคับให้นักศึกษา-
 ครูทุกคนต้องเรียนว่าไปในทิศทางใด เพื่อจะได้เป็นข้อมูลเสนอแนะต่อผู้บริหาร และเป็น
 แนวทางในการปรับปรุงส่งเสริมสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุขศึกษาใน
 วิทยาลัยครู อันจะมีส่วนช่วยในการผลิตนักศึกษาครูบรรลุดตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต่อไป

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริงกับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น

3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริงกับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น

4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติจริง

5. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้า อาจนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ดังนี้

1. เป็นข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสภาพด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน เพื่อนำไปใช้ในการพิจารณาส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในวิทยาลัยครู

2. เป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอน
วิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในวิทยาลัยครู
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่จะทำการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะของอาจารย์ผู้สอน
วิชาสุขศึกษาในด้านอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอน
ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน และนักศึกษาที่ได้เรียน
วิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในวิทยาลัยครู ปีการศึกษา 2527 แล้วเท่านั้น

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาค้นคว้านี้ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคล
และชุมชน และนักศึกษาภาคปกติ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง และ
หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ในวิทยาลัยครูภาคกลาง 11 แห่ง ซึ่งอาจ
แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ คือ

1.1 กลุ่มวิทยาลัยครูกรุงเทพมหานคร มี 6 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูจันทระเกษม
วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ วิทยาลัยครูพระนคร และ
วิทยาลัยครูธนบุรี

1.2 กลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง มี 5 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูเทพสตรี
วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา และ
วิทยาลัยครูรำไพพรรณี รวมประชากรที่เป็นอาจารย์จำนวน 50 คน และนักศึกษาภาคปกติทั้งสิ้น
10,850 คน เป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง จำนวน 7,653 คน
นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 จำนวน 3,197 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้มาโดยวิธีการสุ่มประชากรแบบหลายขั้นตอน จากประชากรทั้งหมด ซึ่งแยกเป็นประเภทได้ดังนี้

2.1 อาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ซึ่งเป็น อาจารย์ประจำ สังกัดภาควิชาสุขศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 30 คน

2.2 นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง จำนวน 275 คน และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 จำนวน 125 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด จำนวน 400 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคล และชุมชน และนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่ผ่านการเรียนวิชาสุข 101 แล้ว

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง และในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การศึกษาค้างนี้ไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง เพศ อายุ ระดับสติปัญญา วิชาเอก ฐานะทางเศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อมทางสังคม ของนักศึกษา

2. การศึกษาค้างนี้ไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง เพศ อายุ วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ระดับการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อมทางสังคม ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สมรรถนะด้านการสอน หมายถึง ความสามารถ และทักษะในการสอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา การวางแผนและเตรียมการสอน การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน วิธีสอน และการประเมินผล

2. ความคิดเห็น หมายถึง แนวความคิดเฉพาะตัว ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน และนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ซึ่งในที่นี้แบ่งความคิดเห็นเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.1 ความคิดเห็นในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ที่พิจารณาจากสมรรถนะหรือความสามารถและทักษะในด้านการสอน ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน มีและปฏิบัติอยู่จริงในปัจจุบัน

2.2 ความคิดเห็นในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ที่พิจารณาจากสมรรถนะหรือความสามารถและทักษะในด้านการสอน ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน คิดว่าเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ให้ผลดี

3. อาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน หมายถึง อาจารย์ผู้สอนวิชาดังกล่าว ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำ สังกัดภาควิชาสุขศึกษา คณะวิชาวิทยาศาสตร์ ในวิทยาลัยครูภาคกลาง

4. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาครูภาคปกติหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่เรียนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน เป็นวิชาพื้นฐานบังคับแล้วในเ้าการศึกษา 2527 ของวิทยาลัยครูภาคกลาง

5. วิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน หมายถึง วิชาที่บรรจุไว้ในหลักสูตรการฝึกหัดครู ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พุทธศักราช 2519 (สภากาการฝึกหัดครู 2525 : 15 - 16) และในหลักสูตรการฝึกหัดครูระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2524 (สภากาการฝึกหัดครู 2524 : 14) รหัสวิชาสุข 101 จำนวน 1 หน่วยกิต เรียน 2 ชั่วโมง ซึ่งเป็นวิชาบังคับพื้นฐานทั่วไป

6. วิทยาลัยศรภาคกลาง หมายถึง วิทยาลัยครู 11 แห่ง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ
กลุ่มวิทยาลัยครูกรุงเทพมหานคร 6 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูจันทระเกษม
วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูสวนดุสิต วิทยาลัยครูพระนคร
และวิทยาลัยครูธนบุรี

กลุ่มวิทยาลัยศรภาคกลาง 5 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูเทพสตรี วิทยาลัยครู-
พระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยการณั วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา และวิทยาลัยครู-
รำไพพรรณี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมรรถนะ เป็นความสามารถในการประยุกต์หลักการและเทคนิควิธีการในสาขาวิชานั้น ๆ ให้เข้ากับสถานการณ์ที่ปฏิบัติจริง ๆ (Good. 1973 : 121) และปีเตอร์ ได้ให้ความหมายสมรรถนะไว้ว่า (Pollock. 1981 : 9 อ้างอิงมาจาก Peter. 1975 : 8) หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะที่เป็นจริง อันจะทำให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างพอเพียง ส่วนในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้ความหมายสมรรถนะ ไว้ว่า (ราชบัณฑิตยสถาน 2525 : 773) หมายถึง ความสามารถ นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของคำว่า "สมรรถนะ" ไว้หลายประการ เช่น

โคเกอร์ ได้ให้ความหมายของสมรรถนะว่า (Coker. 1976 : 54) สมรรถนะคือ ความสามารถในการแก้ปัญหาคำที่เผชิญ ครูที่สามารถแก้ปัญหาคำได้ในด้านใดก็เรียกว่ามีสมรรถนะในด้านนั้น ครูที่มีสมรรถนะสูง หมายถึง ผู้ที่มีประสบการณ์สำเร็จในการแก้ปัญหาคำทุกชนิด ส่วนสุชาติ โสมประยูร ได้ให้ความหมายของ สมรรถนะว่า (Suchart Somprayoon. 1981 : 7) เป็นลักษณะพิเศษและความสามารถที่บุคคลจะแสดงออกถึงคุณสมบัติทางวิชาชีพ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและสติปัญญา และมาดพ ภาษิตวิไลธรรม ก็ได้ให้ความหมายของสมรรถนะว่า (มาดพ ภาษิตวิไลธรรม 2520 : 5) หมายถึง คุณสมบัติที่เป็นผลมาจากความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ และอุปนิสัย หรือบุคลิกภาพ ซึ่งมีผลทำให้เกิดความสามารถในการกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ที่พึงปรารถนา ซึ่งสอดคล้องกับ สิริมา หมอนไหม และได้เพิ่มลักษณะบางอย่างไว้ดังนี้ (สิริมา หมอนไหม 2527 : 16 - 17) สมรรถนะ เป็นคุณลักษณะที่จำเป็นและควรมีอันได้แก่ ความรู้ ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นอันจะช่วยใหบุคคลมีความสามารถอย่างพอเพียงที่จะปฏิบัติงานได้

นอกจากนี้ ปรีชา วงศ์ชูศิริ กล่าวว่า (ปรีชา วงศ์ชูศิริ 2520 : 1) ในแง่ของจุดหมายที่สถาบันผลิตครูต้องการคือ การกำหนดสมรรถนะของครู เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหรือการสร้างหลักสูตร ทั้งนี้เพราะข้อกำหนดสมรรถนะของครู เป็นผลผลิตที่ได้มาจากการพัฒนาหลักสูตร การกำหนดสมรรถนะของครูเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในขบวนการ

ส่วหลักสูตร โดยข้อกำหนดสมรรถนะของครูจะเป็นเครื่องชี้แนวทางหรือกำหนดว่า
โปรแกรมการศึกษาควรประกอบไปด้วยเนื้อหาสาระอะไรบ้าง และจะจัดกิจกรรมการเรียน
การสอนอย่างไรจึงจะบรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ การกำหนดสมรรถนะของครู
อย่างชัดเจนไม่คลุมเครือ โดยระบุการกระทำหรือพฤติกรรมที่แสดงออกที่สามารถสังเกตได้
จากผู้อื่นยังสามารถใช้เป็นบรรทัดฐานในการประเมินผลด้วย และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
สมรรถนะของครูนั้น นอร์แมน กล่าวถึงสมรรถนะของครูว่า (Norman. 1973 : 194)
หมายถึง เจตคติ ความเข้าใจ ทักษะ และพฤติกรรมของครู ที่จะเอื้ออำนวยต่อความเจริญ
งอกงามของนักเรียน ทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา และสังคม

จากความหมายของ "สมรรถนะ" ดังกล่าว พอสรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง
ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และเจตคติ ที่ครูที่ดีควรมีเพื่อช่วยให้การเรียนการสอนได้ผลดี

สมรรถนะของครูทั่วไป

ฮอลล์ และ โจนส์ ได้จำแนกสมรรถนะของครูทั่วไปออกเป็น 5 ด้าน (Hall
and Jones. 1976 : 48) คือ

1. สมรรถนะด้านสติปัญญา (Cognitive Competencies) เน้นในด้าน
ความรู้ เชาวินิปัญญา ความแม่นยำในเนื้อหาที่สอน การวิเคราะห์โปรแกรมและหลักสูตร
2. สมรรถนะด้านการปฏิบัติ (Performance Competencies) เป็นสมรรถนะ
ด้านการสอน การจัดสื่อการสอน การตั้งคำถาม ซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานจากข้อ 1
3. สมรรถนะด้านผลการสอน (Consequence or Product Competencies)
เป็นสมรรถนะที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ในตัวผู้เรียน
4. สมรรถนะด้านการศึกษาค้นคว้า (Exploration Competencies)
เป็นสมรรถนะที่ก่อให้เกิดประสบการณ์ที่มีคุณค่าในตัวครู
5. สมรรถนะทางด้านอารมณ์และจิตใจ (Affective Competencies)
เป็นสมรรถนะที่เกี่ยวกับค่านิยม เจตคติ ความสนใจ และความซาบซึ้งในอาชีพครู

อาร์มสตรอง ได้อธิบายถึงลักษณะของครูที่มีสมรรถนะพอสรุปได้ ดังนี้ ครูที่มีสมรรถนะควรมีความสามารถในการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม มีความเข้าใจและนำหลักการเรียนรู้มาใช้ในการเรียนการสอน สามารถจัดกิจกรรมและสภาพการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและสภาพทางสังคม มีเทคนิคการสอนนักเรียนที่เรียนได้เร็ว รู้เทคนิคและวิธีการวัดผลที่ดี รวมทั้งการนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการสอน ทำการศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล และมีการติดต่ออย่างใกล้ชิดกับผู้ปกครองนักเรียน (Armstrong. 1973 : 51)

นอกจากนี้ สาโรช บัวศรี กล่าวถึงลักษณะของครูที่มีสมรรถนะโดยทั่วไปสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ ดังนี้ (สาโรช บัวศรี 2514 : 47)

1. สามารถทำการสอนได้เป็นอย่างดี โดยรู้จักใช้จิตวิทยาการเรียนรู้อุทิศมาเด็ก การวางแผนการสอน การเลือกวิธีสอน การประเมินผลและการปกครองชั้นเรียน
2. สามารถแนะแนว และปกครองได้เป็นอย่างดี
3. สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนได้เป็นอย่างดี
4. สามารถสร้างสัมพันธ์อันดีและร่วมมือกับชุมชนได้ดี
5. สามารถเป็นครูชั้นอาชีพ โดยการเพิ่มพูนความรู้ด้านวิชาชีพครู การเป็นสมาชิกที่ดีของสมาคมทางวิชาการที่เหมาะสม การส่งเสริมตนเองให้ขงงามในด้านวิชาการศึกษา อยู่เสมอ

บรรจง ชูสกุลชาติ ได้กล่าวถึงในเรื่องสมรรถนะของครูทั่วไปพอสรุปได้ดังนี้ (บรรจง ชูสกุลชาติ 2521 : 40 - 50) ครูที่มีสมรรถนะควรจะต้องเป็นผู้ที่มีเชาวน์ไหวพริบดี มีอุดมคติ มีหลักแห่งการดำเนินชีวิต หลักแห่งความคิดและหลักแห่งการกระทำ สามารถร่วมในกิจกรรมและทำงานเป็นหมู่คณะได้ เห็นเด็กมีความสำคัญ เข้าใจ ถึงความแตกต่างทั้งในด้านความต้องการ ความสามารถ ความถนัดตามธรรมชาติ ตลอดจนความแตกต่างในด้านการเจริญเติบโต ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

จากสมรรถนะของครูโดยทั่วไป พอจะสรุปได้ว่า ครูควรมีความรู้ความสามารถหลายด้าน เป็นต้นว่า ด้านเชาวน์ปัญญา ไหวพริบดี มีความรู้ด้านจิตวิทยาการศึกษา จิตวิทยาพัฒนาการ

การแนะแนว การวัดการประเมินผล มีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มพูนความรู้อยู่เสมอ ตลอดจนมี
มนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วย

คุณลักษณะของครูที่ดี

ได้มีผู้ศึกษาให้ความสำคัญคุณลักษณะของครูที่ดีไว้มากอาทิ

บุญถิ่น อัตถากร กล่าวว่า ครูที่ดีควรมีลักษณะ 3 ประการ ดังนี้ (บุญถิ่น อัตถากร
2514 : 28 - 29)

1. ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ในเนื้อหาวิชา และต้องสร้างสมเพิ่มพูนอยู่เสมอ
2. ควรเป็นผู้ที่มีความสามารถในการกลวิธีสอน สามารถถ่ายทอดความรู้แนะวิธีทาง

แห่งปัญหา และอบรมชักนำเด็กไปสู่หนทางอันดีงาม

3. ครูเป็นผู้ที่เปี่ยมไปด้วยคุณธรรมและวัชณธรรม

ทรงศักดิ์ ศรีกาหสินธุ์ ได้กล่าวถึงสมรรถนะที่ดีทั่วไปในที่ประชุมสัมมนาคุณบดี
คณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ ครั้งที่ 3 ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ว่า (ทรงศักดิ์ ศรีกาหสินธุ์
2520 : 56) ลักษณะครูที่ดี ควรประกอบด้วย ความรู้ดี (Knowledge) น้ำใจดี
(Attitude) และมีทักษะดี (Skill) ซึ่งน่าจะมีคุณสมบัติ 5 ประการเหมือนวงกลม
5 วงซ้อนกัน คือ

1. ครูต้องมีความสามารถในการสอนดี (ในห้องเรียน)
2. ครูต้องอบรม แนะนำ แนะนำเด็กได้ดี (นอกห้องเรียน)
3. ครูต้องช่วยเหลือกิจการงานต่าง ๆ ของโรงเรียนได้เป็นอย่างดี (ในโรงเรียน)
4. ครูต้องช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนได้อย่างดี (ชุมชน)
5. ครูต้องเป็น Professional Teacher คือ รักษาชีพครูไว้หาความรู้ใน

อาชีพของตนเองอยู่เสมอ

มัณฑนา ปิยะมาตา ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูโดยตรง โดยใช้แบบสำรวจ
คุณลักษณะของครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาว่า (มัณฑนา ปิยะมาตา 2511 : 16)

คุณลักษณะของครูทางด้านการสอนมีอยู่ 9 ลักษณะ คือ

1. ส่งเสริมให้กำลังใจ ยกย่องชมเชยนักเรียน
2. มีเมตตากรุณา
3. การสอนดี
4. ให้คำแนะนำปรึกษาแก่นักเรียน
5. มีเหตุผลเป็นประชาธิปไตย
6. มีความยุติธรรม ชัดตรง
7. มีบุคลิกภาพดี
8. ให้ความอุปการะแก่นักเรียน
9. มีสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน

นอกจากนี้ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ ได้ชี้ให้เห็นว่าพระพุทธเจ้าท่านได้กล่าวถึงลักษณะของครูที่ดีไว้ 7 ประการ คือ (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ 2517 : 7)

1. ปิโย คือ มีเสน่ห์เป็นที่รัก จูงใจให้ศิษย์เข้ามารับการสอน
2. กุ คือ เป็นบุคคลที่มีใจคอหนักแน่น มีจิตใจมั่นคง
3. ภาวนีโย คือ เป็นผู้ที่ศิษย์จะยกย่องให้อย่างเต็มใจ
4. วัตตา คือ มีหน้าที่ตักเตือน ห้ามปราม มิให้ศิษย์กระทำชั่ว
5. วจนภยโม คือ จะต้องอดทนต่อถ้อยคำล่วงเกินของศิษย์ได้
6. คมภีรกกัณฑตา คือ มีความรู้ เข้าใจถ่องแท้ในเรื่องที่ตนสอน รู้จักการสอน

จากง่ายไปหายาก จากสิ่งที่รู้ไปหาสิ่งที่ไม่รู้

7. โน รุฎฐานะ ปิโย ชเย คือ จะต้องไม่ชักจูงศิษย์ไปในทางที่เสียหายหรือไม่ถูกต้อง

สมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์อาจแปรผันไปตามบุคลิกภาพของครูประสบการณ์ และลักษณะวิชาที่สอน ซึ่งวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้ทำการสำรวจคุณลักษณะครูที่ดีที่สังคมต้องการ โดยสอบถามกลุ่มตัวอย่างจากทุกเขตในกรุงเทพมหานครหลายระดับ ได้แก่ ครู ผู้ปกครอง นักเรียน จำนวน 756 คน โดยแบ่งคุณลักษณะครูเป็น 7 ด้าน คือ ด้านความประพฤติ ความรู้วิชาการ ความสามารถในการสอน การปกครองนักเรียน

มนุษย์สัมพันธ์ บุคลิกภาพ การทำงานนอกเวลาและงานอดิเรก ผลการศึกษาสรุปได้ว่า
(วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 2518 : 70 - 94)

1. ด้านความประพฤติ ครูไม่ควรเล่นการพนัน และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน
 2. ด้านความรู้วิชาการ ครูควรมีความรู้กว้างขวาง นอกเหนือจากวิชาที่ตนเองสอน มีความรู้ทันต่อเหตุการณ์
 3. ด้านความสนใจในการสอน ถือว่าการฝึกสอนและเรียนวิธีสอนมีความจำเป็นมาก ครูควรมีความสามารถในการสอนให้เด็กเข้าใจ ใช้อุปกรณ์การสอนน้อย ๆ สอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ตั้งใจสอนและช่วยเหลืองานของโรงเรียน
 4. ด้านการปกครองนักเรียน ครูควรเข้มงวดกวดขัน ไม่ปล่อยปละละเลยต่อการทำผิดระเบียบ อบรมความประพฤติของนักเรียน ทำโทษนักเรียนอย่างมีเหตุผล
 5. ด้านมนุษยสัมพันธ์ ให้ความสนิทสนมกับเด็ก ให้คำแนะนำช่วยเหลือ เมื่อเด็กมีปัญหา ใจดีและช่วยเหลือปรับปรุงชุมชน
 6. ด้านบุคลิกภาพ ครูควรมีเสียงพูดชัดเจน แต่งกายเรียบร้อย มีอารมณ์ขันยิ้มแย้มแจ่มใส
 7. ด้านการทำงานนอกเวลาและงานอดิเรก ครูควรใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม
- นอกจากนี้ เจลีย์ว บุรีภักดิ์ และคนอื่น ๆ ได้สรุปลักษณะของครูที่ดีไว้ดังนี้
(เจลีย์ว บุรีภักดิ์ และคนอื่น ๆ 2520 : 366)
1. มีความรู้ดี มีการค้นคว้าหาความรู้และนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์อยู่เสมอ
 2. สอนดี สามารถใช้ภาษาได้ดี มีเทคนิคในการโน้มน้าวจิตใจคนและสามารถประพฤติเป็นแบบอย่างได้
 3. สุขภาพดี รู้จักป้องกันโรคติดต่อ งดเว้นสิ่งเสพติดทั้งปวง ไม่เสเพลและรู้จักรักษาอนามัยให้มั่นคง
 4. ประพฤติดี มีความซื่อสัตย์ เที่ยงธรรม มีเมตตา ขยัน อดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง

5. มีน้ำใจประชาธิปไตย มีเหตุผล กล้าพูด กล้าทำ กล้าเผชิญความจริง
รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ในส่วนที่เกี่ยวกับลักษณะครูที่ดีในระดับอุดมศึกษานั้น เมืองทอง แคมมณี
ได้ศึกษาโดยใช้แบบสอบถามให้นิสิตแพทย์ และอาจารย์แพทย์เป็นผู้ตอบ ผลการศึกษาพบว่า
(จิราพร ธีระพัฒนา 2523 : 18 อ้างอิงมาจาก เมืองทอง แคมมณี 2519 : 100 -
103) ลักษณะของครูที่ดีควรมีองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. มีความรู้ในวิชาที่ผู้เรียนรับผิดชอบในการสอน
2. มีความรอบรู้ในวิชาการด้านอื่น ๆ ประกอบด้วย
3. มีความสามารถและความรับผิดชอบในการสอน
4. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น
5. มีบุคลิกลักษณะดี

นอกจากนี้ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ ได้เสนอแนะไว้ว่าผู้สอนที่ดีโดยเฉพาะในระดับ
อุดมศึกษานั้น ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้ (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ 2526 : 38 - 41)

1. มีความรู้ดี
2. มีความรักและศรัทธา
3. มีความสามารถในการทำและปฏิบัติได้
4. รู้จักคิด วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจาร์ณ
5. มีความสามารถในการประมุกต์และใช้ความรู้ต่าง ๆ
6. มีความสามารถในการโต้ตอบ ตกเถียง อภิปรายกับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี
7. มีเทคนิคในการกระตุ้นผู้เรียนให้ศึกษาด้วยตนเอง

อุทุมพร ทองอุไทย ได้ศึกษาลักษณะของคณาจารย์ในอุดมคติ ตามความคิดเห็นของ
นิสิต ผลการศึกษาพบว่า (อุทุมพร ทองอุไทย 2523 : 5) ในส่วนของนิสิตปริญญาตรี
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เห็นว่าลักษณะที่พึงปรารถนามากที่สุดเรียงลำดับ คือ
มีการเตรียมการสอนดี มีความปรารถนาดีต่อนิสิตทั้งในและนอกห้องเรียน มีความรู้เกี่ยวกับ
เนื้อหาวิชาที่ทันสมัย กว้างขวางและถูกต้อง ใช้ตัวอย่างข้อเปรียบเทียบและความเป็นจริง

ในการอธิบายได้อย่างเหมาะสม และบรรยายเรื่องเกี่ยวข้องกับต่าง ๆ แม้ว่าจะอยู่นอกเหนือจากเรื่องที่สอนก็ตาม

ในต่างประเทศได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูกันอย่างแพร่หลายเช่นกัน วิทท์ ได้ศึกษาถึง บุคลิกภาพของครูที่ดี โดยให้นักเรียนจำนวน 1,200 คน เขียนเรียงความเรื่อง "ครูที่ช่วยฉันมากที่สุด" และรวบรวมคุณลักษณะของครูที่นักเรียนเขียนมา ปรากฏว่า (Withy. 1968 : 662 - 668) ครูที่ดีต้องมีลักษณะดังนี้ คือ ให้ความร่วมมือแก่ชุมชน มีความเป็นประชาธิปไตย มีความกรุณาและเอาใจใส่ต่อนักเรียนทุกคน มีความอดทน มีบุคลิกและมารยาทดี มีความยุติธรรม มีอารมณดี เป็นผู้ที่มีการกระทำเสมอต้นเสมอปลาย สนใจปัญหาและความเดือดร้อนของนักเรียน รู้จักใช้วิธีเสริมแรงและมีความสามารถในการสอนแต่ละวิธี

เพ็ญศรี สุทธิสุวรรณ ได้กล่าวอ้างถึง ผลการศึกษาของ เลห์แมน และเมห์เรนส์ ได้ศึกษาโดยการสำรวจความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัย เวสเทิร์น วอชิงตัน สเตท (Western Washington State College) จำนวน 443 คน ผลการศึกษพบว่า (เพ็ญศรี สุทธิสุวรรณ 2525 : 16 อ้างอิงมาจาก Lehman. and Mehrens. 1971 : 136) นิสิตมีความเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูในอุดมคติว่ามีเกณฑ์สำคัญมากที่สุด 5 ประการ คือ

1. มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน ต้องมีความรู้อย่างกว้างขวางทั้งความรู้มูลฐาน และความรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับวิชาที่ตนสอน
2. มีความสนใจในวิชาที่สอนอย่างลึกซึ้ง มีความกระตือรือร้นในวิชาที่สอน
3. มีความยืดหยุ่น และมีความสามารถในการเสนอบทเรียน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและสนองความต้องการของนักเรียน
4. เตรียมการสอนอยู่เสมอในวิชาที่ตนสอน กำหนดหัวข้อที่จะสอน กำหนดวัตถุประสงค์ ตลอดจนรายชื่อหนังสืออ้างอิง
5. ใช้ศัพท์ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม มีความสามารถในการอธิบายอย่างชัดเจน แจ่มแจ้ง สอนโดยคำนึงถึงระดับความสามารถของนักเรียน

จากเอกสารและการศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูที่ดีในด้านต่าง ๆ ดังกล่าว
จะเป็นคุณลักษณะของครูที่ดีโดยทั่วไปในส่วนที่เกี่ยวกับสุขศึกษา

จากสรุปผลการอภิปรายเรื่อง ปรัชญาและจุดมุ่งหมายของการผลิตครูสุขศึกษา
ในทัศนะของนักสุขศึกษาและนักการศึกษา โดย บัญญา สมบูรณ์ศิริลภ สมนิจต์ สุพรรณทัศน์
และคนอื่น ๆ ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาของการผลิตครูสุขศึกษาในแง่ผู้ใช้ กล่าวว่
(วิทยาลัยครูนครปฐม 2523 : 2 - 3)

ครูสุขศึกษานอกจากจะทำให้ตนเองมีสุขภาพดีแล้ว ครูสุขศึกษาจะต้องมีหน้าที่ช่วยเหลือ
ให้ผู้อื่นมีสุขภาพดีด้วย ฉะนั้นครูสุขศึกษาควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ครูสุขศึกษาต้องทำตนให้เกิดศรัทธา
2. ครูสอนสุขศึกษาจะต้องศึกษาหลักสูตร จุดมุ่งหมาย เนื้อหา ให้เข้าใจอย่าง
ถ่องแท้ และรู้จักเทคนิคและวิธีการถ่ายทอด
3. ครูผู้สอนสุขศึกษา ควรจะเป็นทั้งนักวิชาการ นักบริหาร นักปฏิบัติการ คือ
มีความรู้ดี สามารถเขียนโครงการและสามารถปฏิบัติได้
4. ครูผู้สอนสุขศึกษา จะต้องเป็นตัวอย่างที่ดี มีสุขภาพดี แต่งตัวเรียบร้อยสมกับ
เป็นผู้มีสุขภาพดี

คณะกรรมการสุขศึกษาสายการศึกษา ในคณะกรรมการสุขศึกษาแห่งชาติ
ได้กำหนดคุณสมบัติและความสามารถของครูสุขศึกษาไว้ว่า (คณะกรรมการสุขศึกษา
สายการศึกษา 2525 : 2 - 3) ครูสุขศึกษาควรเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถใน
การสอนสุขศึกษาโดยเฉพาะ เป็นต้นว่า โรงเรียนควรจัดให้มีครูที่จบประกาศนียบัตรวิชา
การศึกษาชั้นสูงทางสุขศึกษา สอนสุขศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และให้ครูที่มีวุฒิปริญญาตรี
ทางสุขศึกษาสอนสุขศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และจะต้องทำหน้าที่ร่วมกับครูประจำชั้น
หรือครูที่ปรึกษา หรือพยาบาลโรงเรียนในการดูแลรักษา รับผิดชอบการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน
ให้ถูกสุขลักษณะ ให้บังเกิดผลดีต่อสุขภาพและการเรียน ตลอดจนจะต้องรับผิดชอบดูแลนักเรียน
ในชั้นให้ได้รับการบริการสุขภาพตามสมควร ดูแลรับผิดชอบบัตรบันทึกสุขภาพและติดตาม
การปฏิบัติตน ของนักเรียนอย่างใกล้ชิด

นอกจากนี้ เทอร์เนอร์ ได้กล่าวถึงสถาบันฝึกหัดครู สรุปความได้ว่า (Turner. 1966 : 16) ผู้อำนวยการสถาบันฝึกหัดครู มีหน้าที่บริหารงานในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพของนักเรียน และควบคุมการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตร โดยเฉพาะการสอนสุขศึกษาแก่นักเรียน จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเจริญเติบโต และพัฒนาการทางด้านสุขภาพทั้งในแง่ของบุคคลและชุมชน ซึ่งช่วยให้นักเรียนครูกลายเป็นครูที่มีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความต้องการของสังคม เมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้ว และนอกจากนั้นยังเป็นครูที่สามารถปฏิบัติงานด้านสุขภาพร่วมกับครูอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

คณะกรรมการองค์การยูเนสโก ได้กล่าวถึงโครงการฝึกหัดครูว่า (HMSO. 1968 : 162 - 169) จะต้องพิจารณาบทบาทของครูสุขศึกษาให้มาก อาจารย์ทุกคนต้องมีความรับผิดชอบและมีความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ เข้าใจนักศึกษาทั้งทางสภาพร่างกายและจิตใจ และเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องสุขภาพ การสอนสุขศึกษาในวิทยาลัยครูนั้น อาจารย์ห้องค้ำนั่งถึงอยู่เสมอว่า นักศึกษาย่อมมีความรู้แตกต่างจากอาจารย์ในเรื่องสุขภาพ อาจารย์ต้องปรับปรุงแนวการสอนวิชาสุขศึกษาให้เหมาะสมกับตัวนักศึกษา เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในการที่นักศึกษาจะได้นำวิธีที่ได้จากอาจารย์ในวิทยาลัยครูไปใช้ต่อไป

บูเชอร์ ได้กล่าวถึงคุณสมบัตินักครูสุขศึกษา โดยสรุปเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับโครงการสุขภาพในโรงเรียน ในส่วนของการสอนสุขศึกษา ครูสุขศึกษาที่ดีควรมีคุณลักษณะดังนี้ (Bucher. 1975 : 97)

1. มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนสุขศึกษา ให้แก่นักเรียนในระดับต่าง ๆ เป็นอย่างดี
2. รู้จักและเข้าใจหลักสูตรวิชาสุขศึกษา และอุปกรณ์การสอนสุขศึกษาได้เป็นอย่างดี
3. มีความสามารถและทักษะในการสำรวจความสนใจ ความต้องการและปัญหาทางสุขภาพของเด็ก พร้อมทั้งสามารถช่วยเหลือแนะนำเด็กให้รู้จักระวังรักษาสุขภาพตัวให้อยู่ในระดับที่น่าพอใจอยู่ได้ตลอดปี
4. มีความสามารถและทักษะในการติดต่อขอความช่วยเหลือจากแหล่งบริการสุขภาพในชุมชนและสามารถทำหน้าที่ผู้แนะนำทางสุขภาพได้

ประสิทธิภาพในการสอน

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ ได้อ้างผลการศึกษาของ โวทรูบา และ ไรท์ ที่พบว่า (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ 2524 : 204 อ้างอิงมาจาก Wotruba and Wright. 1975 : 645) ตัวแปรของประสิทธิภาพการสอน ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 9 ประการ คือ

1. เป็นผู้มีความรู้ในเนื้อหาวิชาอย่างกว้าง ๆ ถูกต้องแม่นยำ ทันสมัย
2. เข้าใจให้นิสิตใช้ความคิด เพื่อตัวของเราเอง
3. เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นในเนื้อหาวิชาที่สอน
4. ส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีในหมู่นิสิต
5. อธิบายเนื้อหาวิชา ทฤษฎีที่เป็นนามธรรมให้ได้อย่างชัดเจน
6. สนับสนุนเพื่อให้นิสิตคิด โดยการยกตัวอย่างเปรียบเทียบ
7. มีความยุติธรรมในการประเมินผล
8. ช่วยเหลือนิสิตไม่ว่าในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียน
9. มีชีวิตชีวาและสนุกสนานในการสอน

ชาญณรงค์ แสงสว่าง ได้สรุปไว้ว่า (ชาญณรงค์ แสงสว่าง 2524 : 35) องค์ประกอบของสมรรถภาพการสอน ประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้ คือ บุคลิกภาพ ของครู การจัดและเตรียมการสอน เทคนิคการสอน การใช้อุปกรณ์การสอนการประเมินผล การช่วยเหลือนักเรียนเพิ่มเติม และการปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน

กรัช และ คอสติน ให้ความเห็นว่า (Grush. and Costin. 1975 : 64) ครูที่มีประสิทธิภาพในการสอน ควรเป็นครูที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นผู้นำที่ขยันขันแข็ง กล่าวคือ มีความสามารถและมีความกระตือรือร้นในการเรียนการสอน เป็นคนซื่อสัตย์สุจริต นำไปไว้วางใจรักษาสัญญาที่ให้ไว้กับนักเรียนเสมอ เป็นคนที่เข้าใจนักเรียนได้ดี ควบคุมกิจกรรม ในชั้นเรียนโดยการให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนชี้แจงวัตถุประสงค์และเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายในชั้นเรียน สามารถควบคุมชั้นเรียน กระตุ้นให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น ให้ความรู้ให้นักเรียนได้ทันต่อความรู้ใหม่ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ตลอดจนเป็นคนมีอารมณ์ขันด้วย

นอกจากนี้ โรไมน์ ได้ศึกษาบรรยากาศเกี่ยวกับการสอนที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ดีขึ้น โดยการสำรวจความเห็นจากอาจารย์คณะต่าง ๆ จำนวน 268 คน ของมหาวิทยาลัยโคโลราโด และนักศึกษาคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเดียวกัน จำนวน 1,237 คน ผลการศึกษาพบว่า (Romine, 1974 : 139 - 143) บรรยากาศการสอนที่ดีที่จะสามารถทำให้การสอนมีประสิทธิภาพที่สำคัญ 40 ข้อ แบ่งเป็นกลุ่มได้ดังนี้

1. ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน เช่น ผู้สอนเป็นคนที่กระฉับกระเฉง มีอารมณ์ขัน มีความกระตือรือร้น สนใจในวิชาที่ตนเองสอน
2. ด้านการจัดและเตรียมการสอน เช่น เตรียมการสอนเป็นอย่างดี ชี้แจงให้ผู้เรียนได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในวิชาที่เรียน รวมทั้งแนะนำหนังสืออ้างอิงต่าง ๆ
3. ด้านผลการสอนที่ผู้เรียนได้รับ เช่น ผู้เรียนได้รับประโยชน์ตามความตั้งใจ จากวิชาที่ผู้เรียนเลือก ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียน มิใช่เป็นเพียงผู้ฟังอย่างเดียว
4. ด้านการเสนอเนื้อหา เช่น พูดอธิบายชัดเจน ใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด
5. ด้านการประเมินผล การนำข้อมูลย้อนกลับและการเสริมแรงทางการเรียน เช่น เมื่อมีการทำรายงานหรือการสอน เมื่อตรวจเสร็จแล้วผู้สอนจะต้องรีบแจ้งผลให้ผู้เรียนทราบ และมีการชี้แจงด้วยว่า ทำไมผลจึงเป็นเช่นนั้น
6. ด้านการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม เช่น มีการจัดเวลาเพื่อสอนผู้เรียนเป็นกลุ่มพิเศษ

จากองค์ประกอบที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการสอนของครูนั้นมีหลายประการที่สำคัญเป็นต้นว่า ครูผู้สอนจะต้องมีบุคลิกภาพของความเป็นครู มีความเชื่อมั่น มีความสามารถในการจัดและเตรียมการสอน รู้จักเทคนิคและวิธีการสอน ตลอดจนมีการประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีตัวแปรอื่นอีกหลายประการที่มีผลต่อสมรรถภาพด้านการสอนของครู เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอนและอารมณ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาสมรรถนะด้านการสอนนั้น ด้วยเหตุที่ผู้เรียนเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับผู้สอนมากที่สุด การประเมินผลโดยผู้เรียนจึงเป็นวิธีที่ถืออีกวิธีหนึ่ง ซึ่ง วิชัย คิสสระ กล่าวไว้ว่า (วิชัย คิสสระ 2519 : 66) การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินผลการสอนของอาจารย์นั้น จะทำให้เกิดผลดี คือ อาจารย์ทราบวิธีการสอนของตน ทราบข้อบกพร่องในการสอนและทราบความต้องการของผู้เรียน ส่วนผู้เรียนมีโอกาสระบายความคับข้องใจ และฝ่ายบริหารก็จะได้มีแนวทางที่จะช่วยเหลือทั้งฝ่ายอาจารย์และฝ่ายผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง ตรงกับความต้องการของทั้งสองฝ่าย

การให้ผู้เรียนประเมินผลการสอนของอาจารย์ มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
 ณรงค์ สกฤดา ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกหัดครูที่มีต่อวิชาสุขศึกษา จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงปีที่ 1 ในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค จำนวน 467 คน โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า ผลการศึกษาพบว่า (ณรงค์ สกฤดา 2515 : บทคัดย่อ) ส่วนที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาในวิทยาลัยครู นักศึกษาส่วนมากมีความคิดว่าควรเชิญวิทยากรมาบรรยาย และให้นักศึกษาทำงานเป็นหมู่เพื่ออภิปรายปัญหาในการเรียนวิชาสุขศึกษา นอกจากนี้ยังพบอีกว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ได้ใช้วิธีสอนแบบบรรยาย และให้นักศึกษาจดตามและเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามปัญหาได้อย่างเสรี ขณะเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาสุขศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าวิชาสุขศึกษาควรจะมีการวัดผลการเรียนการสอน ทั้งระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียน โดยสอบภาคทฤษฎี ซึ่งใช้แบบทดสอบแบบอัตนัยผสมกัน และสอบภาคปฏิบัติโดยการทดสอบด้วยการให้ปฏิบัติจริง

วรุณี สุรสิทธิ์ นิภา มนูญิจ และ ชนิษฐ์ วโรทัย ได้ศึกษาความคิดเห็นและความต้องการเกี่ยวกับลักษณะการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาในวิทยาลัยครู โดยการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาครู ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงปีสุดท้าย และนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ ณ วิทยาลัยครูนครราชสีมา จำนวน 153 คน ผลการศึกษาพบว่า (วรุณี สุรสิทธิ์ นิภา มนูญิจ และ ชนิษฐ์ วโรทัย 2519 : 66) วิชาสุขศึกษามี

ความสำคัญและมีความจำเป็นที่จะต้องนำมาใช้สอนในวิทยาลัยครู นอกจากนี้นักศึกษากังวลว่าต่างก็เห็นประโยชน์ของการสอน อนุกรม และกิจกรรมที่ผู้สอนใช้สอนอยู่แล้วในวิทยาลัยครู สำหรับความต้องการของนักศึกษาครูส่วนใหญ่พบว่า ผู้สอนควรจะได้ปรับปรุงสมรรถภาพทางด้านการสอนสุขศึกษาของตนให้ดีขึ้น และถ้าหากเป็นไปได้ควรเชิญวิทยากรเฉพาะจากภายนอกมาบรรยายบ้างเป็นครั้งคราว และควรสอนวิชาสุขศึกษา 2 - 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยใช้ อนุกรมการสอนประเภทภาพยนตร์ของจริงให้มากขึ้น สำหรับการวัดผลวิชาสุขศึกษานั้นควรวัดทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การวัดผลทางภาคปฏิบัตินั้นควรให้นักศึกษาลงมือปฏิบัติจริง และ วรณี สุรสิทธิ์ และคนอื่น ๆ ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาทัศนคติและความต้องการของ นักศึกษาครูต่อการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาปีสุดท้ายทุกคนในวิทยาลัยครู 9 แห่ง ใน 4 ภาค ของประเทศ กลาง ตะวันออกเฉียงเหนือ เหนือ และใต้ จำนวน 351 คน โดยใช้วิธีการ สัมภาษณ์ประกอบแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า (วรณี สุรสิทธิ์ และคนอื่น ๆ 2522 : 368 - 369) หลักสูตรสุขศึกษาของวิทยาลัยครูไม่เกี่ยวข้องกับชีวิตและสภาพสังคม กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ความเข้าใจที่สุดคือ การสาธิตและการใช้ อนุกรมประเภท ของจริง อยากรู้ให้ผู้สอนใช้วิธีสอนหลายแบบและมีความรู้ และประสบการณ์กว้างขวาง ให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริงและวัดผลทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ให้เชิญวิทยากรที่เป็นแพทย์ นักสาธารณสุขมาบ้าง และให้มีหนังสือและวารสารในห้องสมุดทางสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ส่วน กนิษฐา กล่อมเกลา ได้ศึกษาสมรรถนะของอาจารย์ผู้สอนสุขศึกษาในวิทยาลัยครู ตามความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกสุขศึกษา ตามสภาพที่เป็นจริงและในสภาพอุดมคติ 4 ด้าน คือ ด้านการสอน ด้านการบริการสุขภาพ ด้านการจัดสิ่งแวดล้อม และด้านพฤติกรรมทางสุขภาพ ผลการศึกษาพบว่า (กนิษฐา กล่อมเกลา 2525 : บทคัดย่อ)

1. สมรรถนะของอาจารย์ผู้สอนสุขศึกษาตามสภาพที่เป็นจริงกับสภาพในอุดมคติ แต่ละด้านแตกต่างกันทุกประการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01
2. นักศึกษาชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของอาจารย์ผู้สอนตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพอุดมคติไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีพื้นฐานการเรียนจากโปรแกรมในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่แตกต่างกัน ประเมินสมรรถนะแต่ละด้านของอาจารย์ผู้สอนในสภาพอุดมคติไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่มีความสนใจกิจกรรมทางด้านสุขศึกษาที่แตกต่างกัน ประเมินสมรรถนะของอาจารย์ผู้สอนในสภาพอุดมคติไม่แตกต่างกัน

เพ็ญศรี สุทธิสุวรรณ ได้ศึกษาพฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอนวิชาเอกสุขศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง และระดับปริญญาตรี โดยสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงปีที่ 2 และนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 147 คน ผลการศึกษาพบว่า (เพ็ญศรี สุทธิสุวรรณ 2525 : บทคัดย่อ)

1. นักศึกษาทั้งสองระดับประเมินพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ชายและหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักศึกษาทั้งสองระดับประเมินพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ที่มีวุฒิทางการศึกษาและไม่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี ไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาทั้งสองระดับประเมินพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน 1 - 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การให้อาจารย์ผู้สอนประเมินผลการสอนตนเอง มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

กุลวดี เรืองเดช ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูด้านการเตรียมการสอนและใช้อุปกรณ์การสอน ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี จำนวน 40 คน โดยใช้แบบสำรวจ ผลการศึกษาพบว่า (กุลวดี เรืองเดช 2518 : 58 - 60)

1. ครูชายและครูหญิง มีพฤติกรรมการสอนด้านการเตรียมการสอนและด้านการใช้อุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

2. ครูที่มีวุฒิต่างกัน มีพฤติกรรมการสอนด้านการเตรียมการสอนและใช้อุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

วรรณดี มีล่ำพอง และปรีญา นิสแก้ว ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรม การสอนทั่วไปของอาจารย์วิทยาลัยครูเชียงใหม่ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง อาจารย์ที่สอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา, ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง และปริญญาตรีในการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2520 สังกัดในสาขาวิชาต่าง ๆ 12 สาขาวิชา จำนวน 136 คน โดยใช้

แบบสอบถามการสอนทั่วไปของ บินวดี จิระนารักษ์ ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็น
มาตราส่วนประมาณค่า 5 ช่วง ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ (วรรณวดี มีาลำพอง และ
ปรีญา นิลแก้ว 2512 - 2521 : 328 - 333)

1. อาจารย์ในวิทยาลัยโดยส่วนรวมมีพฤติกรรมการสอนทั่วไปในแต่ละด้านเป็น
ปริมาณต่างกัน และส่วนมากมีปริมาณสูงกว่าเกณฑ์ปานกลาง แสดงว่า อาจารย์มีพฤติกรม
การสอนทั่วไปค่อนข้างดี ซึ่งพฤติกรมการสอนด้านที่ดีที่สุดคือ ด้านคุณลักษณะส่วนตัว รองลงมา
คือ คุณภาพของภาษาและเสียง ซึ่งพบว่าปริมาณใกล้เคียงกัน ส่วนพฤติกรมการสอนที่อาจารย์
มีเป็นปริมาณน้อยที่สุดคือ ด้านการประเมินผลการสอนและการเรียน และเมื่อแยกพิจารณา
พฤติกรมการสอนของอาจารย์ในแต่ละสาขาวิชา พบว่า ส่วนใหญ่ได้ผลใกล้เคียงกับการพิจารณา
เป็นส่วนรวม

2. วิธีสอนที่อาจารย์แทบทุกสาขาวิชาใช้มากที่สุดคือ วิธีสอนแบบบรรยายแต่เปิด
โอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมภายหลัง ซึ่งอาจารย์ส่วนมากใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับความ
ต้องการของนักศึกษา

3. นักศึกษาทั้งชายและหญิงทุกระดับชั้นประเมินพฤติกรมการสอนทั่วไปของอาจารย์
ไม่แตกต่างกัน แสดงว่า การประเมินพฤติกรมการสอนทั่วไปของอาจารย์โดยนักศึกษาเป็น
ผู้ประเมินนั้น ไม่ขึ้นอยู่กับเพศและระดับชั้นเรียน

วิเชียร ประยูรชาติ ได้ศึกษาพฤติกรมการสอนด้านเตรียมการสอนและด้าน
การใช้อุปกรณ์การสอนของครูผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ จำนวน 21 คน ผลการศึกษา
พบว่า (วิเชียร ประยูรชาติ 2520 : 52 - 57) ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน
มีพฤติกรมการสอนไม่แตกต่างกัน และ ปารีชาติ ตามไท ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับ
กิจกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาล ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างได้แก่ อาจารย์พยาบาล
ที่ทำการสอนในสถานศึกษาพยาบาล ที่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐและนอกสังกัด จำนวน
193 คน โดยการใช้แบบสอบถามความคิดเห็น ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ (ปารีชาติ ตามไท
2523 : บทคัดย่อ)

1. ความคิดเห็นที่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน ของอาจารย์พยาบาลโดย
ส่วนรวมเป็นไปในทางถูกต้องปานกลาง

2. ความคิดเห็นที่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์พยาบาลในสถานศึกษาพยาบาล ในกรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์การสอน 1 - 5 ปี และ 6 ปีขึ้นไป ไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นที่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์พยาบาลในสถานศึกษา ในกรุงเทพมหานครที่มีคุณวุฒิและไม่มีคุณวุฒิ ไม่แตกต่างกัน

4. ความคิดเห็นที่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์พยาบาลในสถานศึกษาพยาบาล ในกรุงเทพมหานครที่มีวุฒิปริญญาตรี และปริญญาโท ไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ สิริมา หมอนไหม ได้ศึกษาการเปรียบเทียบสมรรถนะด้านการสอนตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุขศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา ที่ผลิตบัณฑิตวิชาเอกสุขศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาสุขศึกษา จำนวน 67 คน ในสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตวิชาเอกสุขศึกษา 15 แห่ง โดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า (สิริมา หมอนไหม 2527 : 76 - 78)

1. ผู้สอนวิชาสุขศึกษา มีความคิดเห็นในสภาพที่คาดหวังและการประเมินค่าสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผู้สอนวิชาสุขศึกษาที่มีเพศ อายุ ประสบการณ์ในการสอนระดับการศึกษาและคุณวุฒิทางสุขศึกษาที่แตกต่างกัน มีการประเมินค่าสมรรถนะด้านการสอนในสภาพที่เป็นจริงไม่แตกต่างกัน

3. ผู้สอนวิชาสุขศึกษาที่มีคุณวุฒิทางสุขศึกษาและไม่มีคุณวุฒิทางสุขศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนในสภาพที่คาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผู้สอนวิชาสุขศึกษาทุกกลุ่มประสบการณ์ในการสอน ระดับการศึกษาคุณวุฒิทางสุขศึกษาและเพศ มีการประเมินค่าในสภาพที่เป็นจริงและความคิดเห็นในสภาพที่คาดหวังเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ผู้สอนวิชาสุขศึกษาในกลุ่มอายุ 30 - 40 ปี และสูงกว่า 40 ปี มีความคิดเห็นในสภาพที่คาดหวังและการประเมินค่าสภาพที่เป็นจริง เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การให้ผู้บริหาร ครูผู้สอนสุศึกษาในโรงเรียน นักศึกษา รวมทั้งอาจารย์ผู้สอนเอง เป็นผู้ประเมินผลการสอนของอาจารย์ มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู ใต้ศึกษา เรื่องการศึกษาเรื่องการศึกษา
พฤติกรรมกรรมการสอนของอาจารย์วิทยาลัยครู โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ได้แก่ อาจารย์-
ผู้สอน ผู้บริหารและนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงจากวิทยาลัยครู ซึ่ง
เป็นตัวแทนมาจาก 6 กลุ่มวิทยาลัยครู โดยมีจำนวนอาจารย์ผู้สอนทั้งสิ้น 970 คน ผู้บริหาร
238 คน และนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง 972 คน จากการศึกษา
พบว่า (กรมการฝึกหัดครู 2522 : 32) อาจารย์ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการสอนและ
บุคลิกภาพอยู่ในขั้นดี แต่มีอาจารย์จำนวนหนึ่งในวิทยาลัยครู ยังใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย
อย่างเดียวเป็นหลักอยู่ การบอกให้นักเรียนจดตามยังเป็นวิธีสอนที่ยืนยันได้ว่า ยังมีข้ออยู่ใน
วิทยาลัยครู มีอาจารย์บางคนแต่งกายไม่เหมาะสม เจ้าอารมณ์ ไม่เตรียมการสอนและขาด
ความยุติธรรม และถนอมศรี ชูทอง ใต้ศึกษาสมรรถนะของครูสุศึกษา ในทัศนะของ
ผู้บริหารและครูผู้สอนสุศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคใต้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่
ผู้บริหารและผู้สอนสุศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 414 คน โดยใช้แบบสอบถาม
ผลการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้สอนสุศึกษา พบว่า (ถนอมศรี ชูทอง 2524 : บทคัดย่อ)

1. ผู้บริหารและครูผู้สอนสุศึกษามีทัศนะที่เห็นด้วยว่า ครูสุศึกษาต้องมีความสามารถ
ในด้านวิชาการสุศึกษา การสอนสุศึกษา การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน การจัดการบริการสุขภาพ
แก่นักเรียน การมีมนุษยสัมพันธ์และเจตคติที่ดีต่อวิชาสุศึกษา
2. ครูสอนสุศึกษามีทัศนะและประเมินค่าสมรรถนะของครูสุศึกษาระหว่าง
ความต้องการกับสภาพที่เป็นจริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ครูผู้สอนสุศึกษาส่วนใหญ่ที่มีอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน
ด้านวิชาการที่แตกต่างกัน มีทัศนะและการประเมินค่าสมรรถนะครูสุศึกษา ทั้งความต้องการและ
ความสภาพที่เป็นจริงไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ สุชาติ โสมประมุข ใต้ศึกษาสมรรถนะของครูสุศึกษาระดับปริญญาตรี
โดยสอบถามความคิดเห็นจากสถาบันผู้ผลิตและผู้ใช้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ที่สอนอยู่ใน
สถาบันการผลิตครูสุศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 90 คน และครูสุศึกษาในโรงเรียนมัธยม

จำนวน 223 คน ผลการศึกษาพบว่า (Suchart Somprayoon. 1981 : 76 - 80) สมรรถนะที่สำคัญแยกเป็น 7 หมวดด้วยกันคือ ลักษณะทางด้านร่างกาย ลักษณะทางด้านจิตใจ ลักษณะทางด้านมนุษยสัมพันธ์ เจตคติต่อการสอนสุขศึกษา ความสามารถทางด้านความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพ ความสามารถทางด้านการสอนสุขศึกษา และความสามารถในการจัดโปรแกรมสุขภาพในโรงเรียน และปรีชา สัมฤทธิ์ผล ได้ทำการประเมินผลหลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พุทธศักราช 2517 จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตปทุมวัน บัณฑิตศึกษาศาสตร์ 2520 - 2521 ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตและนิสิตปีที่ 4 ปีการศึกษา 2522 จำนวน 3,037 คน โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น ผลการศึกษานี้เกี่ยวกับการสอน พบว่า (ปรีชา สัมฤทธิ์ผล 2526 : 232 - 237)

1. อาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาก กับอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย มีความคิดเห็นตรงกันและเหมาะสมเกี่ยวกับการสอนของแต่ละวิชาเอก โดยที่การมีประสบการณ์ในการทำงานมากหรือน้อยไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการสอนโดยอาศัยกิจกรรมต่าง ๆ
2. อาจารย์ บัณฑิต และนิสิต มีความเห็นตรงกันเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนของนิสิตมากที่สุด คือ การมีประสบการณ์ด้านวิชาชีพทางการศึกษาของอาจารย์ผู้สอน
3. อาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาก กับอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย เห็นว่าการสอนที่ดี ครูจะต้องยึดหลักสูตร โดยพิจารณาจากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นหลัก และต้องมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายดังกล่าวเป็นอย่างดี จนกระทั่งสามารถนำไปใช้ในกระบวนการสอน

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนสุขศึกษา และนักศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนสุขศึกษา จะเป็นแนวทางในการตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้คือ

1. ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น มีความแตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น มีความแตกต่างกัน
3. ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น มีความแตกต่างกัน
4. ความคิดเห็นระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงและหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ตามสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง มีความแตกต่างกัน
5. ความคิดเห็นระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงและหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ตามสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น มีความแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. อาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในวิทยาลัยครูภาคกลาง 11 แห่ง แบ่งเป็น

1.1 กลุ่มวิทยาลัยครูกรุงเทพมหานคร มี 6 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ วิทยาลัยครูพระนคร และวิทยาลัยครูธนบุรี จำนวน 27 คน

1.2 กลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง มี 5 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูเทพสตรี วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ วิทยาลัยครูอะเชิงเทรา และวิทยาลัยครูรำไพพรรณี จำนวน 23 คน

2. นักศึกษาวิทยาลัยครู เป็นนักศึกษาภาคปกติ ในปีการศึกษา 2527 จำนวน 10,850 คน แบ่งเป็น

2.1 กลุ่มวิทยาลัยครูกรุงเทพมหานคร จำนวน 5,809 คน เป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง จำนวน 3,946 คน กับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 จำนวน 1,863 คน

2.2 กลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง จำนวน 5,041 คน เป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง จำนวน 3,707 คน กับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 จำนวน 1,334 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีการจับฉลาก และนักศึกษาภาคปกติ วิทยาลัยครูภาคกลาง ปีการศึกษา

2527 จำนวน 400 คน เป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง จำนวน 275 คน และหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 จำนวน 125 คน ซึ่งได้มา โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (บุญธรรม กิจปริคามวิสุทธิ 2523 : 63)

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage sampling)

ดังนี้

1. ทำการสุ่มวิทยาลัยครู โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster sampling) จากวิทยาลัยครูภาคกลาง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มวิทยาลัยครูกรุงเทพมหานคร 6 แห่ง และกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง 5 แห่ง (พะยอม แก้วกำเนต 2520 : 7 - 10) ในแต่ละกลุ่มใช้การสุ่มแบบสัดส่วน ได้กลุ่มตัวอย่างวิทยาลัยครูกรุงเทพมหานคร 3 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครู ก วิทยาลัยครู ข และวิทยาลัยครู ค และกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง 2 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครู ง และวิทยาลัยครู จ รวมวิทยาลัยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 5 แห่ง
2. ในวิทยาลัยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ศึกษาอาจารย์ผู้สอนด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีการจับฉลาก (บุญธรรม กิจปริคามวิสุทธิ 2523 : 61) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ จำนวน 30 คน
3. นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จากวิทยาลัยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แห่งละ 80 คน เป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง 55 คน และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 25 คน ซึ่งได้มาจาก กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัยตาม Table 6 (Yanane. 1967 : 886) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาจำนวนทั้งหมด 400 คน ดังปรากฏตามตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา

วิทยาลัยครูภาคกลาง	นักศึกษาหลักสูตร		
	ป.กศ. ชั้นสูง	ค.บ. ปี 1, ปี 2	รวม
กลุ่มวิทยาลัยครูกรุงเทพมหานคร			
วิทยาลัยครู ก	55	25	80
วิทยาลัยครู ข	55	25	80
วิทยาลัยครู ค	55	25	80
กลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง			
วิทยาลัยครู ง	55	25	80
วิทยาลัยครู จ	55	25	80
รวม	275	125	400

จากตาราง 1 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ชั้นสูง จำนวน 275 คน และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 จำนวน 125 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและการประเมินค่า ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในวิทยาลัยครูภาคกลาง ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและการประเมินค่าสมรรถนะด้านการสอน
ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริงและในสภาพที่ต้องการ ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 :

สุภาพส่วนบุคคลและชุมชน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

5 ระดับ แยกตามสมรรถนะด้านต่าง ๆ เป็น 5 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 สมรรถนะด้านเนื้อหาวิชา
- ตอนที่ 2 สมรรถนะด้านการวางแผนและเตรียมการสอน
- ตอนที่ 3 สมรรถนะด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
- ตอนที่ 4 สมรรถนะด้านวิธีสอน
- ตอนที่ 5 สมรรถนะด้านการประเมินผล

สมรรถนะด้านการสอนในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง หมายถึง ความสามารถและ
ทักษะในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุภาพส่วนบุคคลและชุมชน มีและ
ปฏิบัติอยู่จริง ๆ ในปัจจุบัน คำตอบในแต่ละช่อง มีค่าดังนี้

- 5 หมายถึง มีความสามารถและทักษะหรือมีการปฏิบัติจริง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความสามารถและทักษะหรือมีการปฏิบัติจริง มาก
- 3 หมายถึง มีความสามารถและทักษะหรือมีการปฏิบัติจริง ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความสามารถและทักษะหรือมีการปฏิบัติจริง น้อย
- 1 หมายถึง มีความสามารถและทักษะหรือมีการปฏิบัติจริง น้อยที่สุด

สมรรถนะด้านการสอนในสภาพที่ต้องการ หมายถึง ความสามารถและทักษะด้าน
การสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุภาพส่วนบุคคลและชุมชน ที่ต้องการให้เกิดขึ้น
หรือมีขึ้น แต่ละช่องมีค่าดังนี้

- 5 หมายถึง ต้องการให้เกิดขึ้นหรือมีขึ้น มากที่สุด
- 4 หมายถึง ต้องการให้เกิดขึ้นหรือมีขึ้น มาก
- 3 หมายถึง ต้องการให้เกิดขึ้นหรือมีขึ้น ปานกลาง
- 2 หมายถึง ต้องการให้เกิดขึ้นหรือมีขึ้น น้อย
- 1 หมายถึง ต้องการให้เกิดขึ้นหรือมีขึ้น น้อยที่สุด

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแบบปลายเปิด เพื่อทราบถึงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะทั่วไปเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ทั้ง 5 ด้าน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

วิธีการสร้างเครื่องมือ ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในหลักสูตร-ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พุทธศักราช 2519 และหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2524
2. ศึกษาจากหนังสือ ตำรา วารสาร เอกสาร ผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะด้านการสอนทั้ง 5 ด้าน เพื่อนำมาใช้เป็นข้อคำถามในด้านการสอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน
3. ศึกษาและรวบรวมข้อความจากแบบสอบถามอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับเรื่องที่ทำการศึกษาค้นคว้า
4. สร้างแบบสอบถามตามรายละเอียดในลักษณะของเครื่องมือ (ดูภาคผนวก)
5. การหาคุณภาพของเครื่องมือ
 - 5.1 ทหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านสุขศึกษา จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ต่อจากนั้นนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบเพื่อปรับปรุงให้สมบูรณ์อีกครั้งหนึ่ง
 - 5.2 ทหาค่าความเชื่อมั่น นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ที่มีได้เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน และนักศึกษาภาคปกติในวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา จำนวน 100 คน เป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง 50 คน และหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 จำนวน 50 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ในแต่ละตอนและทั้งฉบับ โดยใช้วิธีของ ครอนบาค (Cronbach, 1970 : 161) ซึ่งใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ให้ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ในแต่ละตอนและทั้งฉบับ ดังปรากฏตามตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของแบบสอบถาม

แบบสอบถามความนึกเห็น	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา	
	สภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง	สภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น
ตอนที่ 1 สมรรถนะด้านเนื้อหาวิชา	.82	.82
ตอนที่ 2 สมรรถนะด้านการวางแผนและเตรียมการสอน	.82	.79
ตอนที่ 3 สมรรถนะด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	.92	.89
ตอนที่ 4 สมรรถนะด้านวิธีสอน	.93	.93
ตอนที่ 5 สมรรถนะด้านการประเมินผล	.89	.87
สมรรถนะรวมทุกด้านหรือทั้งฉบับ	.97	.96

จากตาราง 2 แสดงว่า แบบสอบถามแต่ละตอนและรวมทุกด้านหรือทั้งฉบับนั้น มีค่าความเชื่อมั่นสูง ทั้งด้านสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง และสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ซึ่งเหมาะสมที่จะนำไปศึกษาในครั้งนี้ได้

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงอธิการวิทยาลัยครูทั้ง 5 แห่ง เพื่อขออนุญาต และขอความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำหนังสือตามข้อ 1 เพื่อขออนุญาตในการศึกษาค้นคว้า พร้อมทั้งนัดหมาย วัน เวลา ที่จะดำเนินการเก็บข้อมูล ช่วงเวลาที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล บลายเดือนกุมภาพันธ์- ต้นเดือนมิถุนายน 2528

3. นำแบบสอบถาม จำนวน 400 ฉบับ ไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบด้วยตัวเอง และ ใ้คืนมาครบทั้งหมด

4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน พบว่า แบบสอบถามที่สมบูรณ์ และสามารถนำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้ แยกเป็นแบบสอบถามของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน จำนวน 30 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง จำนวน 252 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.64 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 จำนวน 116 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.80 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

5. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

1. แยกแบบสอบถามตามตัวแปรที่จะศึกษา

2. ตรวจให้คะแนนแบบสอบถาม โดยอาศัยเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ คือ

ต้องการมากที่สุดหรือปฏิบัติจริงมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ต้องการมากหรือปฏิบัติจริงมาก	ให้	4	คะแนน
ต้องการปานกลางหรือปฏิบัติจริงปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ต้องการน้อยหรือปฏิบัติจริงน้อย	ให้	2	คะแนน
ต้องการน้อยที่สุดหรือปฏิบัติจริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

3. ทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็น ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอน วิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1, 2, 3 โดยใช้ t - test (t - dependent)

4. วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 4, 5 โดยใช้ F - test (One-way analysis of Variance)

5. เมื่อ F - test มีนัยสำคัญ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีของ นิวแมน-คูลส์ (Newman - Keuls Method)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณสมบัติของแบบสอบถาม

1.1 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right] \quad (\text{Cronbach. 1970 : 161})$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถาม

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน

2.1 สถิติพื้นฐาน

2.1.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ยแต่ละสมรรถนะ โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N} \quad (\text{Ferguson. 1981 : 49})$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
 ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.1.2 หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แต่ละสมรรถนะโดยใช้สูตร

$$S = \sqrt{\frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}} \quad (\text{Ferguson. 1981 : 68})$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 X^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\Sigma X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน

2.2.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของสมรรถนะด้าน
 การสอนในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง และในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ของอาจารย์
 ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน โดยใช้ t- test (t - dependent)
 ซึ่งใช้ทดสอบสมมุติฐานข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n-1}}} \quad (\text{Ferguson. 1981 : 180})$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ	t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
	D	แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
	ΣD	แทน ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
	ΣD^2	แทน ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง
	$(\Sigma D)^2$	แทน ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2.2 ทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของอาจารย์กับนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และระดับครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2
เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอน ซึ่งใช้ทดสอบสมมุติฐานข้อ 4 และข้อ 5 โดยใช้สูตร

$$F = \frac{MS_D}{MS_W} \quad (\text{Lindquist. 1956 : 63})$$

เมื่อ	F	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
	MS_D	แทน ค่า Mean Square ระหว่างกลุ่ม
	MS_W	แทน ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม

ซึ่งถ้าหากพบว่า ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะตรวจสอบ
ความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี นิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls Method)

$$q \cdot \sqrt{\frac{MS_W}{n}} \quad (\text{Winer. 1971 : 210 - 218})$$

เมื่อ	q	แทน q - Statistic ที่ได้จากตาราง
	MS_W	แทน ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม
	n	แทน จำนวนคนในแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เท่ากัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน คะแนนเฉลี่ย
S	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SD	แทน ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
SS	แทน Sum of Square
MS	แทน Mean Square
df	แทน Degree of Freedom

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็น ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติ อยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ทุกด้านและทั้งฉบับเรียงตามประเภท กลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ทั้งฉบับและเรียงลำดับแต่ละด้านในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ทั้งฉบับและเรียงลำดับแต่ละด้านในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสมรรถนะ
ด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ที่กลุ่มตัวอย่างตอบ
แบบสอบถามปลายเปิด แยกตามด้านต่าง ๆ เชิงพรรณนา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็น ระหว่างสภาพที่มีหรือ
ปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของ
อาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนทุกด้าน และหึ่งฉบับเรียงตาม
ประเภทกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 3 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอน ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น จำแนกแต่ละด้าน และทั้งฉบับ (N = 30)

สมรรถนะด้านการสอน	ΣD	ΣD^2	t
ด้านเนื้อหาวิชา	155	1,295	6.855***
ด้านการวางแผนและเตรียมการสอน	337	6,901	5.936***
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	440	11,466	6.110***
ด้านวิธีสอน	641	26,243	5.626***
ด้านการประเมินผล	348	7,356	5.936***
รวมทุกด้านหรือทั้งฉบับ	1,921	213,694	6.272***

*** $p < .001$ ($t = 3.659$)

จากตาราง 3 แสดงว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอน ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น แต่ละด้านและทั้งฉบับ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1 กล่าวคือ อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนสูงกว่าในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง แต่ละด้านและทั้งฉบับ

ตาราง 4 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร
 วิชาการศึกษาระดับสูง เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 :
 สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้
 เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น จำแนกแต่ละด้าน และทั้งฉบับ (N = 252)

สมรรถนะด้านการสอน	ΣD	ΣD^2	t
ด้านเนื้อหาวิชา	790	6,914	11.836***
ด้านการวางแผนและเตรียมการสอน	2,139	38,445	14.987***
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3,813	91,981	20.551***
ด้านวิธีสอน	6,537	219,697	29.140***
ด้านการประเมินผล	3,708	67,332	32.746***
รวมทุกด้านหรือทั้งฉบับ	16,987	14,551,135	30.446***

*** $p < .001$ ($t = 3.291$)

จากตาราง 4 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร
 วิชาการศึกษาระดับสูง เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอน ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 :
 สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้น
 หรือให้มีขึ้น แต่ละด้านและทั้งฉบับ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 กล่าวคือ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง
 มีความคิดเห็นในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนสูงกว่า
 ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง แต่ละด้านและทั้งฉบับ

ตาราง 5 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอน ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น จำแนกแต่ละด้านและทั้งฉบับ (N = 116)

สมรรถนะด้านการสอน	ΣD	ΣD^2	t
ด้านเนื้อหาวิชา	790	6,864	20.420 ***
ด้านการวางแผนและเตรียมการสอน	2,353	64,551	28.366 ***
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3,038	89,778	29.931 ***
ด้านวิธีสอน	4,293	181,679	28.308 ***
ด้านการประเมินผล	2,060	42,424	26.837 ***
รวมทุกด้านหรือทั้งฉบับ	12,534	1,479,964	35.208 ***

*** $p < .001$ ($t = 3.373$)

จากตาราง 5 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอน ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น แต่ละด้านและทุกด้านรวมกันหรือทั้งฉบับ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 3 กล่าวคือ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนสูงกว่าในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง แต่ละด้านและทั้งฉบับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงและนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ทั้งฉบับและเรียงลำดับแต่ละด้าน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ทั้งฉบับในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	44670.52	22335.26	9.7673**
ภายในกลุ่ม	395	903260.98	2286.736	
รวม	397	947931.50		

** $p < .01$ ($F_{2, 395} = 6.31$)

จากตาราง 6 แสดงว่า อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนวิชา 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 4

จึงนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของความคิดเห็นเป็นรายคู่ โดยใช้

q - statistic ผลปรากฏตามตาราง 7

ตาราง 7 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะด้าน
 การสอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนทั้งฉบับ ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง
 ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง และนักศึกษา
 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

กลุ่มตัวอย่าง	ค.บ. ปีที่ 1,2 ป.กศ. ชั้นสูง อาจารย์ผู้สอน			
	\bar{x}	274.664	295.762	307.433
ค.บ. ปีที่ 1, 2	274.664	-	21.098*	32.769**
ป.กศ. ชั้นสูง	295.762		-	11.671
อาจารย์ผู้สอน	307.433			-
	r		2	3
	q .95 (r, 395)		2.772	3.314
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	q .95 (r, 395)		16.400	19.606
	q .99 (r, 395)		3.643	4.120
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	q .99 (r, 395)		21.553	24.375

* p < .05

** p < .01

จากตาราง 7 แสดงว่า

1. อาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง มีความแตกต่างกัน กับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง มีความแตกต่างกัน กับนักศึกษาศุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. อาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ไม่มีความแตกต่างกัน กับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง

ตาราง 8 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะ ด้านเนื้อหาวิชา ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	141,293	70.647	3.543*
ภายในกลุ่ม	295	7877.079	19.942	
รวม	297	8018.372		

* $p < .05$ ($F_{2, 395} = 2.99$)

จากตาราง 8 แสดงว่า อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะ ด้านเนื้อหาวิชา ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จึงนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเป็นรายคู่ โดยใช้

q - statistic ผลปรากฏตามตาราง 9

ตาราง 9 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะด้าน

เนื้อหาวิชา ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาชั้นสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

กลุ่มตัวอย่าง	ค.บ. ปีที่ 1,2 ป.กศ. ชั้นสูง อาจารย์ผู้สอน			
	\bar{X}	24.181	25.429	26.033
ค.บ. ปีที่ 1, 2	24.181	-	1.248	1.852*
ป.กศ. ชั้นสูง	25.429		-	0.404
อาจารย์ผู้สอน	26.033			-
	r		2	3
	q .95 (r, 395)		2.772	3.314
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	q .95 (r, 395)		1.533	1.833
	q .99 (r, 395)		3.643	4.120
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	q .99 (r, 395)		2.014	2.278

* $p < .05$

จากตาราง 9 แสดงว่า อาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้าน

เนื้อหาวิชา ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง มีความแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 10 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการวางแผนและเตรียมการสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	2338.092	1189.046	12.300***
ภายในกลุ่ม	395	37543.388	95.047	
รวม	397	39881.480		

*** $p < .001$ ($F_{2, 395} = 6.31$)

จากตาราง 10 แสดงว่า อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการวางแผนและเตรียมการสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จึงนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเป็นรายคู่ โดยใช้

q - statistic ผลปรากฏตามตาราง 11

ตาราง 11 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะด้าน การวางแผนและเตรียมการสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

กลุ่มตัวอย่าง	ค.บ. ปีที่ 1,2 ป.กศ. ชั้นสูง อาจารย์ผู้สอน			
	\bar{X}	50.759	55.631	58.133
ค.บ. ปีที่ 1, 2	50.759	-	4.872 **	7.374 **
ป.กศ. ชั้นสูง	55.631		-	2.502
อาจารย์ผู้สอน	58.133			-
	r		2	3
	$q .95 (r, 395)$		2.772	3.314
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	$q .95 (r, 395)$		3.343	3.997
	$q .99 (r, 395)$		3.643	4.120
$\sqrt{\frac{MS_w}{r}}$	$q .99 (r, 395)$		4.393	4.969

** $p < .01$

จากตาราง 11 แสดงว่า

1. อาจารย์ผู้สอน กับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการวางแผนและเตรียมการสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง มีความแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. อาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการวางแผนและเตรียมการสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ไม่มีความแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูง

ตาราง 12 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะ
 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์ผู้สอน
 นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
 ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	2551.745	1275.873	7.137***
ภายในกลุ่ม	395	70609.263	178.758	
รวม	397	73161.008		

*** $p < .001$ ($F_{2, 395} = 6.31$)

จากตาราง 12 แสดงว่า อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะ
 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .001

จึงนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเป็นรายคู่ โดยใช้

q - statistic ผลปรากฏตามตาราง 13

ตาราง 13 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะด้าน
 กิจกรรมการเรียนการสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์ผู้สอน
 นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
 ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

กลุ่มตัวอย่าง	ค.บ. ปีที่ 1,2 ป.กศ. ชั้นสูง อาจารย์ผู้สอน			
	\bar{X}	66.810	71.575	75.267
ค.บ. ปีที่ 1, 2	66.810	-	4.765*	8.457**
ป.กศ. ชั้นสูง	71.575		-	3.692
อาจารย์ผู้สอน	75.267			-
	r		2	3
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	q .95 (r, 395)		2.772	3.314
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	q .95 (r, 395)		4.585	5.481
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	q .99 (r, 395)		3.643	4.120
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	q .99 (r, 395)		6.026	6.814

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตาราง 13 แสดงว่า

1. อาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง มีความแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง มีความแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. อาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ไม่มีความแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชา การศึกษาชั้นสูง

ตาราง 14 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะ ด้านวิธีสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	4292.114	2146.057	8.475***
ภายในกลุ่ม	395	100020.670	253.217	
รวม	397	104312.784		

*** $p < .001$ ($F_{2, 395} = 6.31$)

จากตาราง 14 แสดงว่า อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูง นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะด้านวิธีสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .001

จึงนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเป็นรายคู่ โดยใช้ q - statistic ผลปรากฏตามตาราง 15

ตาราง 15 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะด้าน
วิธีสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบ-
ัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

กลุ่มตัวอย่าง	ค.บ. ปีที่ 1,2 ป.กศ. ชั้นสูง อาจารย์ผู้สอน			
	\bar{X}	89.172	95.659	99.467
ค.บ. ปีที่ 1, 2	89.172	-	6.487*	10.295**
ป.กศ. ชั้นสูง	95.659		-	3.808
อาจารย์ผู้สอน	99.467			-
	r		2	3
	q .95 (r, 395)		2.772	3.314
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	q .95 (r, 395)		5.458	6.525
	q .99 (r, 395)		3.643	4.120
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	q .99 (r, 395)		7.173	8.112

* p < .05 ** p < .01

จากตาราง 15 แสดงว่า

1. อาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านวิธีสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง มีความแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านวิธีสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง มีความแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. อาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านวิธีสอน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ไม่มีความแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง

ตาราง 16 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการประเมินผล ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	757.508	378.754	4.932**
ภายในกลุ่ม	395	30335.588	76.799	
รวม	397	31093.096		

** $p < .01$ ($F_{2, 395} = 4.60$)

จากตาราง 16 แสดงว่า อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการประเมินผล ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จึงนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเป็นรายคู่ โดยใช้ q - statistic ผลปรากฏตามตาราง 17

ตาราง 17 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะด้าน
การประเมินผล ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

กลุ่มตัวอย่าง	ค.บ. ปีที่ 1,2 ป.กศ. ชั้นสูง อาจารย์ผู้สอน			
	\bar{X}	43.991	46.452	48.833
ค.บ. ปีที่ 1, 2	43.991	-	2.461	4.842 ^{**}
ป.กศ. ชั้นสูง	46.452		-	2.381
อาจารย์ผู้สอน	48.833			-
	r		2	3
	$q .95 (r, 395)$		2.772	3.314
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	$q .95 (r, 395)$		3.005	3.592
	$q .99 (r, 395)$		3.643	4.120
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	$q .99 (r, 395)$		3.949	4.466

** $p < .01$

จากตาราง 17 แสดงว่า อาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้าน
การประเมินผล ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง มีความแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร
บัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความ
แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคะแนนของความคิดเห็น
ของอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตร
ครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ทั้งฉบับและเรียงลำดับแต่ละท่าน ในสภาพที่ต้องการให้
เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น

ตาราง 18 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะ
ด้านการสอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ทั้งฉบับ ในสภาพที่ต้องการให้
เกิดขึ้น ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และ
นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	36285.89	18142.945	13.259 **
ภายในกลุ่ม	395	540480.71	1368.305	
รวม	397	576766.60		

** $p < .01$ ($F_{2, 395} = 6.31$)

จากตาราง 18 แสดงว่า อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะ
ด้านการสอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น
มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 5

จึงนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเป็นรายคู่ โดยใช้

q - statistic ผลปรากฏตามตาราง 19

ตาราง 19 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะด้าน การสอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือ ให้มีขึ้น ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

กลุ่มตัวอย่าง	ป.กศ. ชั้นสูง อาจารย์ผู้สอน ค.บ. ปีที่ 1,2			
	\bar{x}	361.441	371.600	382.724
ป.กศ. ชั้นสูง	361.441	--	10.159	21.283**
อาจารย์ผู้สอน	371.600		--	11.283
ค.บ. ปีที่ 1, 2	382.724			--
	r		2	3
	q .95 (r, 395)		2.772	3.314
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	q .95 (r, 395)		12.686	15.164
	q .99 (r, 395)		3.643	4.120
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	q .99 (r, 395)		16.670	18.853

** p < .01

จากตาราง 19 แสดงว่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น มีความแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 20 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะ
ด้านเนื้อหาวิชา ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษา-
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1
และปีที่ 2

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	568.155	284.078	19.045***
ภายในกลุ่ม	395	5891.744	14.916	
รวม	397	6459.899		

*** $p < .001$ ($F_{2, 395} = 3.291$)

จากตาราง 20 แสดงว่า อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเนื้อหาวิชา ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จึงนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเป็นรายคู่ โดยใช้

q - statistic ผลปรากฏตามตาราง 21

ตาราง 21 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะด้าน

เนื้อหาวิชา ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาระดับสูงครูศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

กลุ่มตัวอย่าง	ป.กศ. ชั้นสูง ค.บ. ปีที่ 1,2 อาจารย์ผู้สอน			
	\bar{X}	28.452	30.931	30.933
ป.กศ. ชั้นสูง	28.452	-	2.479**	2.481**
ค.บ. ปีที่ 1, 2	30.931		-	.002
อาจารย์ผู้สอน	30.933			-
	r		2	3
	$q .95 (r, 395)$		2.772	3.314
$\sqrt{\frac{MS_w}{c}}$	$q .95 (r, 395)$		1.325	1.584
	$q .99 (r, 395)$		3.643	4.120
$\sqrt{\frac{MS_w}{c}}$	$q .99 (r, 395)$		1.741	1.969

** $p < .01$

จากตาราง 21 แสดงว่า

1. อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาระดับสูงครูศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเนื้อหาวิชา ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น มีความแตกต่างกันกับนักศึกษาระดับสูงประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. อาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเนื้อหาวิชา ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ไม่มีความแตกต่างกันกับนักศึกษาระดับสูงครูศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

ตาราง 22 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะ
ด้านการวางแผนและเตรียมการสอน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่าง
อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตร
ครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	4342.231	2171.116	28.687***
ภายในกลุ่ม	395	29895.106	75.684	
รวม	397	34237.337		

*** $p < .001$ ($F_{2, 397} = 6.31$)

จากตาราง 22 แสดงว่า อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะ
ด้านการวางแผนและการเตรียมการสอน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น มีความ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จึงนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเป็นรายคู่ โดยใช้
q - statistic ผลปรากฏตามตาราง 23

ตาราง 23 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะด้าน
การวางแผนและเตรียมการสอน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่าง
อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตร
ครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

กลุ่มตัวอย่าง	ป.กศ. ชั้นสูง อาจารย์ผู้สอน ค.บ. ปีที่ 1,2			
	\bar{X}	63.861	69.367	71.000
ป.กศ. ชั้นสูง	63.861	-	5.506**	7.139**
อาจารย์ผู้สอน	69.367		-	1.633
ค.บ. ปีที่ 1, 2	71.000			-
	r		2	3
	q .95 (r, 395)		2.772	3.314
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	q .95 (r, 395)		2.983	3.566
	q .99 (r, 395)		3.643	4.120
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	q .99 (r, 395)		3.920	4.433

** p < .01

จากตาราง 23 แสดงว่า

1. นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 และอาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการวางแผนและเตรียมการสอน ในสภาพที่ต้องการ ให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น มีความแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สมรรถนะด้านการวางแผนและเตรียมการสอน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ไม่มีความแตกต่างกันกับอาจารย์ผู้สอน

ตาราง 24 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะ
 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่างอาจารย์
 ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์
 บัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	3570.281	1785.141	14.838 ***
ภายในกลุ่ม	395	47523.106	120.312	
รวม	397	51093.387		

*** $p < .001$ ($F_{2, 395} = 6.31$)

จากตาราง 24 แสดงว่า อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
 ชั้นสูง นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะ
 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น มีความแตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จึงนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเป็นรายคู่ โดยใช้
 q - statistic ผลปรากฏตามตาราง 25

ตาราง 25 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะด้าน
กิจกรรมการเรียนการสอน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่างอาจารย์ผู้สอน
นักศึกษาลัทธิสตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาลัทธิสตรครุศาสตรบัณฑิต
ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

กลุ่มตัวอย่าง	ป.กศ. ชั้นสูง อาจารย์ผู้สอน ค.บ. ปีที่ 1,2			
	\bar{X}	86.361	90.033	93.000
ป.กศ. ชั้นสูง	86.361	-	3.672	6.039 **
อาจารย์ผู้สอน	90.033		-	2.967
ค.บ. ปีที่ 1, 2	93.000			-
	r		2	3
	$q .95 (r, 395)$		2.772	3.314
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	$q .95 (r, 395)$		3.762	4.497
	$q .99 (r, 395)$		3.643	4.120
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	$q .99 (r, 395)$		4.944	5.591

** $p < .01$

จากตาราง 25 แสดงว่า นักศึกษาลัทธิสตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2
มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้น
หรือให้มีขึ้น มีความแตกต่างกันกับนักศึกษาลัทธิสตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 26 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะ
ด้านวิธีสอน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1981.405	990.703	6.335***
ภายในกลุ่ม	395	61770.716	156.382	
รวม	397	63752.121		

*** $p < .001$ ($F_{2, 395} = 6.31$)

จากตาราง 26 แสดงว่า อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านวิธีสอน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จึงนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเป็นรายคู่ โดยใช้ q - statistic ผลปรากฏตามตาราง 27

ตาราง 27 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะด้าน
วิธีสอน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

กลุ่มตัวอย่าง	อาจารย์ผู้สอน ป.กศ. ชั้นสูง ค.บ. ปีที่ 1,2			
	\bar{x}	120.833	121.504	126.328
อาจารย์ผู้สอน	120.833	-	0.671	5.495*
ป.กศ. ชั้นสูง	121.504		-	4.824*
ค.บ. ปีที่ 1, 2	126.328			-
	r		2	3
	$q .95 (r, 395)$		2.772	3.314
$\sqrt{\frac{MS_w}{2n}}$	$q .95 (r, 395)$		4.288	5.127
	$q .99 (r, 395)$		3.643	4.120
$\sqrt{\frac{MS_w}{2n}}$	$q .99 (r, 395)$		5.636	6.374

* $p < .05$

จากตาราง 27 แสดงว่า

1. อาจารย์ผู้สอน กับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านวิธีสอน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น มีความแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านวิธีสอน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ไม่มีความแตกต่างกันกับอาจารย์ผู้สอน

ตาราง 28 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการประเมินผล ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	60.779	30.389	0.663
ภายในกลุ่ม	395	18104.430	45.834	
รวม	397	18165.209		

จากตาราง 28 แสดงว่า อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการประเมินผล ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ไม่มีความแตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามแบบปลายเปิด จำแนกตามประเภทของกลุ่มตัวอย่าง และด้านต่าง ๆ
เชิงพรรณนา ปรากฏผลดังนี้ คือ

4.1 อาจารย์ผู้สอน

มีอาจารย์ผู้สอนให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

4.1.1 ด้านเนื้อหาวิชา

4.1.1.1 ความยากง่ายของเนื้อหาวิชาเหมาะสมแล้ว

แต่มีเนื้อหามากเกินไป เวลาสอนมีน้อยเพียง 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ และมีการสอนเพียง 14 สัปดาห์ จึงควรลดเนื้อหาบางเรื่องลงไป แต่ควรเพิ่มความรู้ด้านวิทยาศาสตร์สมัยใหม่

4.1.1.2 ควรได้มีการศึกษาเอกสารใหม่ ๆ มาสอน

เพิ่มเติม

4.1.2 ด้านการวางแผนและเตรียมการสอน

เนื่องจากอาจารย์ภาควิชาสุขศึกษามีน้อย จึงทำให้ทุกคนต้องมีชั่วโมงสอนมาก สอนหลายวิชาทำให้คิดว่า การเตรียมการสอนยังไม่เป็นที่พอใจของตนเอง

4.1.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

4.1.3.1 เนื่องจากเนื้อหาวิชามาก เวลานั้น

จึงทำให้จัดกิจกรรมได้น้อย

4.1.3.2 จัดกิจกรรมได้ยาก

4.1.3.3 ควรใช้ชุมชนเป็นที่ฝึกภาคปฏิบัติ

4.1.4 ด้านวิธีสอน

4.1.4.1 ส่วนมากใช้การสอนแบบบรรยาย จึงควร

ใช้การสอนหลาย ๆ วิธี และควรมีกิจกรรมให้มาก

4.1.4.2 ควรมีสื่อและอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ

4.1.4.3 ควรเชิญวิทยากรเฉพาะเนื้อหาบางตอน

มาบรรยายหรือพานักศึกษาไปดูงานสถานที่ต่าง ๆ

4.1.5 ด้านการประเมินผล

4.1.5.1 ควรจะได้มีการประเมินผลทุกด้าน คือ

ด้านความรู้ ด้านทัศนคติ และด้านการปฏิบัติ

4.1.5.2 ควรสร้างเครื่องมือวัดผลวิชาสุข 101 :

สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ให้มีมาตรฐาน

4.1.5.3 ควรวัดผลการปฏิบัติตนของผู้เรียนให้มากขึ้น

4.2 นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง

มีนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ได้ให้ความสนใจเพิ่มเติม และข้อเสนอแนะ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

4.2.1 ด้านเนื้อหาวิชา

4.2.1.1 เนื้อหาวิชาดีแล้ว

4.2.1.2 ควรหาเอกสารที่ทันสมัย และก้าวหน้ามาสอน

4.2.1.3 ควรมีเนื้อหาวิชาที่แปลกใหม่ทันสมัยกว่านี้

4.2.1.4 เนื้อหาไม่เหมาะสมกับวัย

4.2.1.5 ควรยึดหยุ่นเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับ

สภาพความเป็นจริง

4.2.1.6 ควรมีเอกสาร ตำราหลาย ๆ เล่ม

4.2.2 ด้านการวางแผนและเตรียมการสอน

4.2.2.1 ควรเตรียมการสอนล่วงหน้าให้พร้อมและให้ดี

4.2.2.2 อาจารย์ได้มีการเตรียมการสอนดีแล้ว

4.2.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

4.2.3.1 ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สนุกสนาน

และทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนมากกว่านี้

4.2.3.2 ควรจัดกิจกรรมให้มากขึ้น กิจกรรมที่จัดน้อยเกินไป

4.2.3.3 ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

4.2.3.4 ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

4.2.3.5 ควรแนะนำหนังสืออ้างอิงต่าง ๆ เพื่อผู้เรียนจะ

ได้ใช้ประกอบการค้นคว้า

4.2.4 ด้านวิธีสอน

4.2.4.1 ควรใช้วิธีสอนหลาย ๆ แบบนอกเหนือจากบรรยาย

4.2.4.2 ควรมีสื่อการสอนให้มากกว่าที่มีอยู่

- 4.2.4.3 ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิบัติจริง
- 4.2.4.4 อาจารย์มีเทคนิคการสอนที่ดีแล้ว
- 4.2.4.5 ควรสอนให้ผู้เรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- 4.2.4.6 ควรสอนก่อนมอบงาน
- 4.2.4.7 ควรสอนให้เต็มเวลา
- 4.2.5 ด้านการประเมินผล
 - 4.2.5.1 ควรมีการประเมินผลทุกด้าน ไม่ควรวัดแต่ด้านความรู้
 - 4.2.5.2 ควรมีการวัดและประเมินผลย่อย ๆ
 - 4.2.5.3 ควรมีการรายงานผลการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบทันที
 - 4.2.5.4 ควรมีการวัดผลหลาย ๆ วิธี
 - 4.2.5.5 ควรมีการวัดผลที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นบ้าง
 - 4.2.5.6 ควรมีการประเมินผลอย่างยุติธรรม

4.3 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2

ได้มีนักศึกษหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติม และข้อเสนอแนะ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- 4.3.1 ด้านเนื้อหาวิชา
 - 4.3.1.1 ควรจัดเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน
 - 4.3.1.2 ควรเน้นการนำประโยชน์ไปใช้ในชีวิตประจำวัน
 - 4.3.1.3 ควรเพิ่มเติมเนื้อหาให้มากกว่านี้
 - 4.3.1.4 ควรนำสิ่งใหม่ ๆ ทันต่อเหตุการณ์มาสอน

ที่สุดทุกครั้ง

4.3.2 ด้านการวางแผนและเตรียมการสอน

4.3.2.1 ควรมีการ เตรียมการสอนล่วงหน้าให้พร้อม

4.3.2.2 ควรเตรียมการสอนนอกเหนือจากตำราที่ใช้สอน

4.3.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

4.3.3.1 ควรมีกิจกรรมให้มากกว่าที่มีอยู่

4.3.3.2 ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมให้มาก

4.3.3.3 ควรมีอุปกรณ์ประกอบการสอนให้มากกว่านี้

4.3.3.4 ควรให้มีการปฏิบัติจริง

4.3.4 ด้านวิธีสอน

4.3.4.1 ควรใช้เทคนิคการสอนหลาย ๆ วิธี ไม่ควร

ใช้การบรรยายแต่เพียงอย่างเดียว

4.3.4.2 ควรให้มีการศึกษานอกสถานที่

4.3.4.3 ควรสร้างบรรยากาศเป็นกันเองกับผู้เรียน

4.3.5 ด้านการประเมินผล

4.3.5.1 ควรวัดและประเมินผลด้านการปฏิบัติตนของ

ผู้เรียนด้วย

4.3.5.2 ควรมีการวัดและประเมินผลระหว่างการเรียน

การสอนด้วย

4.3.5.3 ควรมีการวัดผลบ่อย ๆ

4.3.5.4 ควรมีการประเมินผลหลาย ๆ วิธี และ

ทุก ๆ ระยะ

4.3.5.5 ควรมีการประเมินผลตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

4.3.5.6 ควรแจ้งผลการเรียนให้ผู้เรียนทราบด้วย

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ระหว่างอาจารย์ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ที่มีต่อสมรรถนะด้านการสอน ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติจริง
5. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ระหว่างอาจารย์ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ที่มีต่อสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน จำนวน 30 คน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง จำนวน 275 คน และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 จำนวน 125 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและการประเมินค่าเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและการประเมินค่าสมรรถนะด้านการสอนในสภาพที่มีและสภาพที่ต้องการ ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ซึ่งแบ่งตามสมรรถนะด้านต่าง ๆ เป็น 5 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 สมรรถนะด้านเนื้อหาวิชา
- ตอนที่ 2 สมรรถนะด้านการวางแผนและเตรียมการสอน
- ตอนที่ 3 สมรรถนะด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
- ตอนที่ 4 สมรรถนะด้านวิธีสอน
- ตอนที่ 5 สมรรถนะด้านการประเมินผล

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแบบปลายเปิด เพื่อทราบถึงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะทั่วไป เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ทั้ง 5 ด้าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หากค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความคิดเห็น และทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย ของสมรรถนะด้านการสอนในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง และในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน โดยใช้ t - test (t - dependent)
2. ทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F - test : One-way Analysis of Variance)
3. เมื่อ F - test มีนัยสำคัญ จึงเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ q - statistic แบบ Newman - Keuls Method

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอน ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
3. ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอน ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
4. ความคิดเห็นระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ที่มีต่อสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อวิเคราะห์แยกแต่ละด้าน ผลปรากฏดังนี้
 - 4.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเนื้อหาวิชา ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.9 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์ผู้สอน กับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ไม่มีความแตกต่างกัน

4.10 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านวิธีสอน ของอาจารย์ผู้สอน วิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์ผู้สอน กับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.11 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านวิธีสอน ของอาจารย์ผู้สอน วิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูง กับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.12 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านวิธีสอน ของอาจารย์ผู้สอน วิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูง ไม่มีความแตกต่างกัน

4.13 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการประเมินผล ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างอาจารย์ผู้สอน กับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.14 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการประเมินผล ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูง กับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ไม่มีความแตกต่างกัน

4.15 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการประเมินผล ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูง กับอาจารย์ผู้สอน ไม่มีความแตกต่างกัน

5. ความคิดเห็นระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ที่มีต่อสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อวิเคราะห์แยกที่ละด้าน ผลปรากฏดังนี้

5.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเนื้อหาวิชา ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเนื้อหาวิชา ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่างนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงกับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเนื้อหาวิชา ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่างอาจารย์ผู้สอน กับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ไม่มีความแตกต่างกัน

5.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการวางแผนและเตรียมการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่างอาจารย์ผู้สอน กับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการวางแผนและเตรียมการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่างนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 กับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการวางแผนและเตรียมการสอน ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้น หรือให้มีขึ้น ระหว่างนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 กับอาจารย์ผู้สอน ไม่มีความแตกต่างกัน

5.7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้น หรือให้มีขึ้น ระหว่างนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 กับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้น หรือให้มีขึ้น ระหว่างอาจารย์ผู้สอน กับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ไม่มีความแตกต่างกัน

5.9 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้น หรือให้มีขึ้น ระหว่างอาจารย์ผู้สอน กับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ไม่มีความแตกต่างกัน

5.10 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านวิธีสอน ของอาจารย์ผู้สอน วิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่าง นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 กับอาจารย์ผู้สอน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.11 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านวิธีสอน ของอาจารย์ผู้สอน วิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่าง นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 กับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชา- การศึกษาชั้นสูง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.12 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านวิธีสอน ของอาจารย์ผู้สอน
 วิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น
 ระหว่างอาจารย์ผู้สอน กับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ไม่มีความ
 แตกต่างกัน

5.13 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการประเมินผล ของอาจารย์
 ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น
 ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง กับนักศึกษา
 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ไม่มีความแตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. จากการศึกษารังนี้พบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับสมรรถนะ
 ด้านการสอน ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพ
 ที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริงกับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .001 ของแต่ละด้านและทั้งฉบับ ซึ่งสอดคล้องกันผลการศึกษาของ
 ถนอมศรี ชูทอง ที่ว่า (ถนอมศรี ชูทอง 2528 : บทคัดย่อ) ครูสอนสุขศึกษามีทัศนะ
 และประเมินค่าสมรรถนะของครูสุศึกษา ระหว่างความต้องการกับสภาพที่เป็นจริง มีความ
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ
 สิริมา หมอนไหม ที่ว่า (สิริมา หมอนไหม 2527 : 76 - 78) ผู้สอนวิชาสุขศึกษา
 มีความคิดเห็น ในสภาพที่คาดหวังและการประเมินค่าสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับสมรรถนะด้าน
 การสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะอาจารย์
 ผู้สอน คาดหวังเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนสูง แต่ในทางปฏิบัติจริง ในปีการศึกษา 2527
 วิทยาลัยครูกำลังขยายงานด้านวิชาการสาขาวิชาการอื่น ตลอดจนมีการเปลี่ยนแปลง
 พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) 2527 จึงทำให้วิทยาลัยครูต่าง ๆ ต้องขยายงาน
 มากขึ้นนอกเหนือจากการสอน ดังนั้นอาจารย์วิทยาลัยครู จึงมีภารกิจเพิ่มขึ้นอีก อันอาจจะ
 มีผลทำให้สมรรถนะด้านการสอนที่ปฏิบัติจริงไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง

2. จากการศึกษาค้นพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร
 วิชาการศึกษาระดับสูง เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 :
 สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้น
 หรือให้มีขึ้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ของแต่ละด้านและ
 ทั้งฉบับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กนิษฐา กล่อมเกลา ที่ว่า (กนิษฐา กล่อมเกลา
 2525 : บทคัดย่อ) สมรรถนะของอาจารย์ผู้สอนสุขศึกษาตามสภาพที่เป็นจริงกับสภาพใน
 อุดมคติทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะ
 นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง มีความคาดหวังเกี่ยวกับสมรรถนะด้าน
 การสอนของอาจารย์ผู้สอนสุข 101 ตามทฤษฎีและหลักการที่เรียนจากวิชาชีพครูไว้สูงมาก
 แต่ในการปฏิบัติจริง อาจารย์ผู้สอนมีภารกิจอื่นมาก มีจำนวนชั่วโมงสอนมากและเวลาที่ใช้
 สอนมีน้อย จึงทำให้สมรรถนะด้านการสอนที่มีอยู่ไม่ดีเท่าที่ควร

3. จากการศึกษาค้นพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
 ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 :
 สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริงกับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้น
 หรือให้มีขึ้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ของแต่ละด้านและ
 ทั้งฉบับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กนิษฐา กล่อมเกลา ที่ว่า (กนิษฐา กล่อมเกลา
 2525 : บทคัดย่อ) สมรรถนะของอาจารย์ผู้สอนสุขศึกษา ตามความคิดเห็นของนักศึกษา
 ตามสภาพที่เป็นจริงกับสภาพในอุดมคติทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ซึ่งยังไม่เคย
 เรียนในด้านวิชาชีพครู และเพิ่งเข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษา จึงมีความคาดหวังเกี่ยวกับ
 สมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 สูงมาก ($\bar{X} = 382.724$) ซึ่งสูง
 ที่สุดในกลุ่มตัวอย่างทั้งสาม จึงมีความคิดเห็นว่าสมรรถนะด้านการสอนที่อาจารย์ผู้สอน
 วิชาสุข 101 ปฏิบัติอยู่มีเพียง ($\bar{X} = 274.664$) ซึ่งต่ำที่สุดในกลุ่มตัวอย่างทั้งสาม
 จึงทำให้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ความคิดเห็นระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง กับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 1 ที่มีต่อสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

4.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอน ของอาจารย์ผู้สอน วิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง ระหว่างนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง และอาจารย์ผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ยังไม่เคยเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับการสอนและยังไม่เคยฝึกสอน ซึ่งต่างกับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง และอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอน ส่วนนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงอาจจะเคยฝึกสอนมาแล้ว หรือได้เรียนวิชาการสอนมาแล้ว ทำให้ความคิดเห็นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อวิเคราะห์แยกทีละด้านผลปรากฏดังนี้

4.1.1 ด้านเนื้อหาวิชา อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคาดหวังเกี่ยวกับสมรรถนะด้านนี้สูงมาก ($\bar{X} = 30.931$) ซึ่งทำให้มีความคิดเห็นในสภาพที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริงต่ำ ($\bar{X} = 24.281$) อันมีผลทำให้เกิดความแตกต่างกับความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติ ที่มักจะต้องประเมินผลตนเองค่อนข้างสูง

4.1.2 ด้านการวางแผนและเตรียมการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวิธีสอน ทั้ง 3 ด้านนี้ อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ได้มีแนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนการสอน

ตลอดจนเคยทำการสอนมาแล้ว ซึ่งแตกต่างกับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ซึ่งแผนการเรียนส่วนใหญ่จะเรียนวิชาพื้นฐานเป็นส่วนมาก ยังไม่มีแนวคิดในการวางแผนการสอน

4.1.3 ด้านการประเมินผล อาจารย์ผู้สอนกับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ไม่เคยได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลการศึกษามาก่อน เนื่องจากเป็นวิชาที่จัดให้เรียนในภาคเรียนที่ 2 ของชั้นปีที่ 3 หรือภาคเรียนที่ 1 ของชั้นปีที่ 4 จึงทำให้มีแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลแตกต่างกันกับอาจารย์ผู้สอน

5. จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ความคิดเห็นระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง กับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ที่มีต่อสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

5.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอน ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้น ระหว่างนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคาดหวังเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนสูง เพราะยังไม่เคยมีประสบการณ์การสอนมาก่อน จึงทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อวิเคราะห์แยกที่ละด้าน ผลปรากฏดังนี้

5.1.1 ด้านเนื้อหาวิชา อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความเห็นว่า ด้านเนื้อหาวิชาสุข 101 ในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้นควรจะปรับปรุงแก้ไข เนื่องจากมีเนื้อหามากเกินไป

และไม่ทันสมัย (ดูหน้า 69, 72 บทที่ 4) ส่วนนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง มีความคิดเห็นว่า เนื้อหาวิชาสุข 101 นั้นเหมาะสมดีแล้ว (ดูหน้า 71 บทที่ 4)

5.1.2 ด้านการวางแผนและเตรียมการสอน อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะผู้สอนซึ่งเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแล้ว และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ซึ่งเป็นผู้ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี มีความคาดหวังหรือต้องการให้ผู้สอน มีการเตรียมการสอนล่วงหน้าเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 69.367$ และ $\bar{X} = 71.000$ ตามลำดับ) ส่วนนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง มีความคาดหวังหรือต้องการต่ำ ($\bar{X} = 63.861$) จึงทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

5.1.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง กับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 เป็นนักศึกษาที่ยังไม่เคยฝึกสอน หรือยังไม่มีประสบการณ์ในการเตรียมการเป็นครู จึงทำให้มีความต้องการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จากผู้สอนสูงมาก ($\bar{X} = 93.000$) ซึ่งแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง และอาจารย์ผู้สอนซึ่งเข้าใจความเป็นไปได้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จึงมีความต้องการในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่ำ ($\bar{X} = 86.361$ และ $\bar{X} = 90.033$ ตามลำดับ)

5.1.4 ด้านวิธีสอน อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 เป็น 126.328 ซึ่งสูงกว่านักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูงและอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 121.504$ และ $\bar{X} = 120.833$ ตามลำดับ) ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 เป็นนักศึกษาที่

ยังไม่เคยฝึกสอน หรือยังไม่มีประสบการณ์ในการเตรียมการเป็นครู จึงทำให้มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีสอนสูงกว่านักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูง และอาจารย์ผู้สอน

5.1.5 ด้านการประเมินผล ความคิดเห็นระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูง กับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะทุกกลุ่ม มีความคิดเห็นอย่างเดียวกัน (ดูหน้า 70 - 73 บทที่ 4) กล่าวคือ การประเมินผลวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ที่ควรจะเป็นดังนี้

5.1.5.1 ควรวัดผลประเมินผลทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ

5.1.5.2 ควรวัดผลประเมินผลโดยใช้เครื่องมือหรือเทคนิคการวัดผลหลาย ๆ วิธี

5.1.5.3 ควรวัดผลประเมินผลให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. กรมการฝึกหัดครูควรได้มีการสัมมนาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน หรือวิเคราะห์รายวิชาสุข 101 โดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของรายวิชาสุข 101 และความสัมพันธ์กับรายวิชาสุขศึกษาในระดับมัธยมศึกษา
2. ควรได้มีการสัมมนาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา การวางแผนและการเตรียมการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน วิธีสอน และการประเมินผลวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน โดยมีคู่มือการสอน เอกสารประกอบการสอนและสื่อการสอนวิชาสุข 101 เป็นเป้าหมายสำคัญในการสัมมนา เพื่อให้การสอนวิชาสุข 101 ของกรมการฝึกหัดครูมีเอกภาพและมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาลักษณะเดียวกันนี้ ในวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน แต่เปลี่ยนกลุ่มตัวอย่าง เป็นกลุ่มตัวอย่างวิทยาลัยครูกลุ่มอื่น
2. ควรมีการศึกษาลักษณะเดียวกันนี้ ในรายวิชาที่เป็นวิชาพื้นฐานของหลักสูตร สภาการฝึกหัดครู
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเอกสารเกี่ยวกับวิชาสุขศึกษาหลักสูตรครูศาสตรบัณฑิต หน่วยงานวิทยาลัย กับหลักสูตรสภาการฝึกหัดครู
4. ควรได้มีการสร้างเครื่องมือประเมินผลการสอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคล และชุมชน ให้มีมาตรฐาน เพื่อนำไปใช้ในการประเมินผลการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนิษฐา กล่อมเกล้า สัมรตนะของอาจารย์ผู้สอนสุศึกษาในวิทยาลัยครูตามความคิดเห็นของ
นักศึกษาระดับอาชีวศึกษา วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สาธาณสุขศาสตร์) มหาวิทยาลัยมหิดล
 2525, 114 หน้า เอกสารอัดสำเนา
- การฝึกหัดครู, กรม และวิทยาลัยครูนครปฐม "ปรัชญาและจุดมุ่งหมายของการผลิตครูสุศึกษา
 ในทัศนะของนักสุศึกษาและนักการศึกษา" รายงานการสัมมนาอาจารย์ผู้สอนวิชาสุศึกษาของ
วิทยาลัยครูทั่วประเทศ หน้า 2 - 3 ภาควิชาสุศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยครูนครปฐม
 2523 1 เล่ม (หน้าไม่ติดต่อกัน)
- การฝึกหัดครู, กรม หน่วยศึกษานิเทศก์ "การศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์วิทยาลัยครู"
เอกสารการนิเทศการศึกษา หน่วยการศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2522, 194 หน้า
- การฝึกหัดครู, สภา หลักสูตรการฝึกหัดครูพุทธศักราช 2519 โรงพิมพ์อักษรสุวรรณ 2525,
 278 หน้า
- หลักสูตรการฝึกหัดครูระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2524 ส. สมบูรณ์การพิมพ์
 2525, 533 หน้า
- กุลวดี เรืองเดช พฤติกรรมการสอนของครูด้านการเตรียมการสอน และด้านการใช้
 อุปกรณ์การสอน วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2518, 86 หน้า เอกสารอัดสำเนา
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน "วัตถุประสงค์และแนวนโยบายการพัฒนา
 การฝึกหัดครู ในร่างของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 5 (2525 - 2529)"
วารสารการศึกษาแห่งชาติ 4 : 1 เมษายน - พฤษภาคม 2524
- รายงานสัมมนาเรื่องแนวโน้มใหม่ของการฝึกหัดครู สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
 แห่งชาติ 2520, 73 หน้า
- คณะกรรมการสุศึกษาแห่งชาติ คณะอนุกรรมการสุศึกษาสายการศึกษา โครงการสุศึกษา
สายการศึกษาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 5 (พ.ศ.2525 -
2529) กองสุศึกษา 2525, 22 หน้า

- จิราพร อัครพัฒน์ พฤติกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลในสามมหาวิทยาลัยตามทัศนะ
และความคาดหวังของนักศึกษา วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สาธารณสุขศาสตร์) มหาวิทยาลัย
มหิดล 2523, 90 หน้า เอกสารอัครสำเนา
- เจลิยว บุรีภักดี และคนอื่น ๆ ลักษณะของครูที่ดี โรงพิมพ์ตำรวจ 2520, 425 หน้า
- ชาตุมรงค์ แสงสว่าง การสร้างเครื่องมือวัดสมรรถภาพทางการสอนของครูวิทยาศาสตร์
ระดับมัธยมศึกษา วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2524, 189 หน้า อัครสำเนา
- ชูศักดิ์ เอกเพชร "สภาพการเรียนรู้การสอนในวิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี" การพัฒนา
การเรียนรู้การสอนในวิทยาลัยครู 2526, 250 หน้า เอกสารอัครสำเนา
- ฐะปะนีย์ นาคทรพร "เพื่อครูในอนาคต" วารสารครูศาสตร์ 4 : 7 กุมภาพันธ์ -
พฤษภาคม 2517
- ณรงค์ สกุนดา ความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครูที่มีต่อวิชาสุขศึกษา วิทยานิพนธ์
ครูศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516, 80 หน้า เอกสารอัครสำเนา
- ถนอมศรี ชูทอง สมรรถนะของครูสุขศึกษาในทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอนสุขศึกษาใน
โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สาธารณสุขศาสตร์)
มหาวิทยาลัยมหิดล 2524, 189 หน้า เอกสารอัครสำเนา
- ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์ "สมรรถภาพของครู" รายงานการประชุมสัมมนาภาคคณะศึกษาศาสตร์/
ครูศาสตร์ หน้า 56 กรกฎาคม 2520
- ทองอินทร์ วงศ์ไธธร "ฝึกหัดครูไทยในวันนี้และวันหน้า" วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ
12 : 24 สิงหาคม - กันยายน 2521
- บรรจง ชูสกุลชาติ "Teaching Spirit" ครูปริทัศน์ 3 : 40 - 50 กันยายน 2521
- บ้านสมเด็จเจ้าพระยา, วิทยาลัยครู ลักษณะครูที่สังคมต้องการ โรงพิมพ์สามมิตร 2518,
127 หน้า
- บุญถิ่น อัครดากร "แนวนโยบายการผลิตครูในอนาคต" วารสารครูศาสตร์ 1 : 28 - 29
กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2514

- บุญถิ่น อัตถากร และรัตนา ตันนุณเต็ก การเตรียมครู กรมการฝึกหัดครู กระทรวง
ศึกษาธิการ 2513, 35 หน้า
- บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล 2523, 434 หน้า
- ปรีชา วงศ์ศิริ "สมรรถนะครูวิทยาศาสตร์" เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องการผลิต
และการใช้ครูวิทยาศาสตร์ 2520, หน้า 1 เอกสารอัสสัมชัญ
- ปรีชา สัมฤทธิ์ผล "การประเมินผลหลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา พุทธศักราช 2517 ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" ผลงานวิจัยทางการศึกษา (เล่ม 2) หน้า 232 -
237 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2526
- ปาริชาติ ตามไท ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลในสถานศึกษา
พยาบาล ในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523,
120 หน้า เอกสารอัสสัมชัญ
- พุทธาสิกขุ : การศึกษาคืออะไร สมชายการพิมพ์ 2521, 46 หน้า
- เพ็ญศรี สุทธิสุวรรณ พฤติกรรมการสอนของอาจารย์สอนวิชาเอกสาขาในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูงและปริญญาตรีของวิทยาลัยครู วิทยานิพนธ์ วท.ม.
(สาธิตารณสุขศาสตร์) มหาวิทยาลัยมหิดล 2525, 77 หน้า เอกสารอัสสัมชัญ
- ไพฑูริย์ สินลารัตน์ "การดำเนินการสอนในระดับอุดมศึกษา" การพัฒนาการเรียนการสอน
ในวิทยาลัยครู คณะคุรุศาสตร์ วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี 2526, 250 หน้า
หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2524, 237 หน้า
- ปิญญา สาร "การบริหารการฝึกหัดครู ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรับใช้สังคม"
การฝึกหัดครูกับการรับใช้สังคม หน้า 38 เอกสารประชุมทางวิชาการ กรมการฝึกหัดครู
กระทรวงศึกษาธิการ 2518 เอกสารอัสสัมชัญ
- ภูมิพลอดุลยเดช, พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว "พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทาน
ปริญญาบัตรแก่นิสิตและนักศึกษาวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 13 พฤศจิกายน 2516"
ประมวลพระราชดำรัสและพระบรมราโชวาท โรงพิมพ์กรมแผนที่ทหาร 2517, 498 หน้า

มัทนา ปิยะมาลา การสำรวจคุณลักษณะของครูในจังหวัดพระนคร - ธนบุรี ปรินทิพนิพนธ์

กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511, 133 หน้า เอกสารอัดสำเนา

มาดพ ภาษิตวิไลธรรม สมรรถนะของครูประถมศึกษาที่สังคมต้องการในจังหวัดสกลนคร

และนครพนม ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2520, 81 (29) หน้า เอกสารอัดสำเนา

ราชบัณฑิตยสถาน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 อักษรเจริญทัศน์

2525, 930 หน้า

วรรณวดี ฟ้าลำพอง และปรีชา นิลแก้ว "การศึกษาพฤติกรรมการสอนทั่วไปของอาจารย์

วิทยาลัยครูเชียงใหม่" ผลงานวิจัยทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

แห่งชาติ 2522, 506 หน้า

วรุณี สุรสิทธิ์ นิภา มนุญกิจ และชนินทร์ วโรทัย "ความคิดเห็นและความต้องการ

เกี่ยวกับลักษณะการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษา" เอกสารการวิจัย คณะสาธารณสุขศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล 2519, 95 หน้า

วรุณี สุรสิทธิ์ และคนอื่น ๆ "การศึกษาทัศนคติและความต้องการของนักศึกษาครูต่อการเรียน

การสอนวิชาสุขศึกษา" ผลงานวิจัยทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

แห่งชาติ 2522, 506 หน้า

วิชัย ทิสสระ "การประเมินผลป้อนกลับสู่อาจารย์" ในรายงานสรุปการสัมมนาเพื่อ

พัฒนาการเรียนการสอน 3 - 6 มิถุนายน 2519 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บางแสน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2519, 209 หน้า

วิเชียร เกตุสิงห์ สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

แห่งชาติ 2523, 181 หน้า

วิเชียร ประยูรชาติ พฤติกรรมการสอนด้านการเตรียมการสอนและด้านการใช้อุปกรณ์การสอน

ของครูผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2520, 87 หน้า เอกสารอัดสำเนา

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมการฝึกหัดครู แผนพัฒนาการศึกษาระบบการฝึกหัดครู พ.ศ. 2525-

2529 โรงพิมพ์การศาสนา ม.ป.ป., 169 หน้า

- สารوخ บัวศรี "ตั้งความมุ่งหมายของชีวิตนักเรียน นิสิต นักศึกษา" เอกสารนิเทศการศึกษา
ฉบับที่ 118, หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2514, 70 หน้า
- สายหยุด ชมานนท์ พยอม ตันมณี และอรวรรณ ชมชัยยา โครงการสหภาพในโรงเรียน
วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ 2521, 286 หน้า
- สิริมา หมอนไหม การเปรียบเทียบสมรรถนะด้านการสอนตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่
คาดหวังของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุขศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ที่ผลิตบัณฑิตวิชาเอกสุขศึกษา
ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527, 90 หน้า
- เอกสารอัดสำเนา
- สุชาติ โสภประยูร การสอนสุขศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 ไทยวัฒนาพานิช 2520, 162 หน้า
- สำอวง พ่วงบุตร โครงการสหภาพในโรงเรียน โรงพิมพ์การศาสนา 2526, 38 หน้า
- อัญเชิญ อิศรางกูร ณ อยุธยา "ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาแก่นักเรียน"
วารสารสุขศึกษา 4 : 8 มกราคม - มีนาคม 2525
- อุทุมพร ทองอุไทย การประเมินอาจารย์ : วิจัยและเครื่องมือ สยามมิตรการพิมพ์
2523, 266 หน้า
- Armstrong, Harold R. "Performance Evaluation," The National
Elementary Principle. 52 : 51, February 1973.
- Bucher, Charles A. Administration of Health and Physical Education
Programs. 5 th.ed., Saint Louis, Mosby Co., 1971. 753 p.
- Coker, Homer. "Identifying and Measuring Teacher Competencies :
The Carrol Country Project," Journal of Teacher Education.
27 : 54, Spring 1976.
- Coltriel, Donald P. Teacher Education for Free people. New York,
American Association of Colleges for Teacher Education, 1959.
415 p.
- Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Phychological Testing. 3 rd.ed.,
New York, Harper and Row, 1970. 752 p.
- Dodl, Norman R. "Selecting Competencies Outcome for Teacher
Education," The Journal of Teacher Education. 26 : 194, Fall
1973.
- Ferguson, George. A Statistical Analysis in Psychology and Education.
5 th.ed., Tokyo, McGraw - Hill, 1981. 549 p.

- Good, Carter V. Dictionary of Education. 3 rd.ed., New York, McGraw - Hill, 1973. 681 p.
- Grush, J.E. and Frank Costin. "The Student as Consumer of the Teaching Process," American Educational Research Journal. 12 : 64, Winter 1975.
- Hall, Gene E. and Harward L. Jones. Competency - Based Education. N.J., Prentice - Hall, 1976. 376 p.
- Lindquist, Everet Franklin. Design and Analysis of Experiment in Psychology and Education. Boston, Houghton Mifflin, 1956. 393 p.
- Pollock, Marian B. "Speaking of Competencies," Health Education. 12 : 9 - 13 January/February 1981.
- Romine, Stephen. "Student and Faculty Perceptions of and Effective University Instructional Climated," The Journal of Education Research. 68 : 139 - 143 December 1974.
- Suchart Somprayoon. A Study Competencies For Thai Baccalureat Health Education Teachers. A Dissertation Presented in Partial Fulfilment of the Requirement for The Degree Doctor of Education, Kensington University, 1981. 86 p.
- Turner, C.E. Planning for Health Education in School. Longman Green & Co., Limited, UNESCO & W.H.O., 1966. 157 p.
- Winer, B. Statistical Principle in Experimental Design. 2 nd.ed., New York, McGraw - Hill, 1971. 967 p.
- Withy, Paul. "An Analysis of the Personality Traits of the Teacher," The Journal of Educational Research. 27 : 662 - 668 May 1968.
- Yamane, Taro. Statistics, An Introductory Analysis. 2 nd.ed., Tokyo, Harper & Row, 1967. 919 p.

การพิจารณา

เรียน อาจารย์ที่เมตตา

เนื่องจากข้าพเจ้า กำลังศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับ สมรรถนะด้านการสอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ซึ่งผลการศึกษจะเป็น แนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในโอกาสต่อไป ฉะนั้น จึงใคร่ขอความร่วมมือ จากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นด้วยความจริงใจ และตรงกับสภาพที่มี หรือปฏิบัติอยู่จริง พร้อมกับความต้องการของท่านที่จะทำให้การเรียนการสอนวิชาสุข 101 ได้ผลดีที่สุด คำตอบของท่านทุก ๆ ข้อเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่จะทำให้การศึกษาเรื่องนี้มีผลสมบูรณ์ขึ้น ซึ่งจะถือเป็นความลับและนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบกระเทือน หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ท่านหรือสถาบันที่เกี่ยวข้องแต่ประการใด

ขอขอบคุณในความร่วมมือนี้อย่างยิ่ง

เรณู สุวรรณภาค

นักศึกษาระดับปริญญาโท วิชาเอกสุขศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นักศึกษาที่รัก

เนื่องจากข้าพเจ้า กำลังศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับ สมรรถนะด้านการสอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ซึ่งผลการศึกษจะเป็น แนวทางในการปรับปรุงการ เรียนการสอนในโอกาสต่อไป ฉะนั้น จึงใคร่ขอความร่วมมือจาก ท่านได้โปรดตอบแบบสอบถาม ตามความคิดเห็นด้วยความจริงใจ และตรงกับสภาพที่มีหรือ ปฏิบัติอยู่จริง พร้อมกับความต้องการของท่านที่จะทำให้การเรียนการสอนวิชาสุข 101 ได้ผลดีที่สุด คำตอบของท่านทุก ๆ ข้อเป็นสิ่งมีค่ายิ่งที่จะทำให้การศึกษาเรื่องนี้มีผลสมบูรณ์ขึ้น ซึ่งจะถือเป็นความลับและนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบกระเทือน หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ท่านหรือสถาบันที่เกี่ยวข้องแต่ประการใด

ขอขอบคุณในความร่วมมือครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

เสณู สุวรรณภาค

นักศึกษาริษฎาโท วิชาเอกสุขศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

โปรดกรอกข้อความนี้ให้ด้วย

ท่านเป็นนักศึกษาระดับ (ค.บ. หรือ ป.กศ. ชั้นสูง) ปีที่

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอน

วิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนในวิทยาลัยครูภาคกลาง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ทั้งหมด 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและการประเมินค่าสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในวิทยาลัยครูภาคกลาง

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอน ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนด้านต่าง ๆ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นและการประเมินค่าสมรรถนะด้านการสอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สมรรถนะด้านเนื้อหาวิชา

ตอนที่ 2 สมรรถนะด้านการวางแผนและเตรียมการสอน

ตอนที่ 3 สมรรถนะด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ตอนที่ 4 สมรรถนะด้านวิธีสอน

ตอนที่ 5 สมรรถนะด้านการประเมินผล

โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นด้วย

ข้อละ 2 ครั้ง คือ สมรรถนะตามสภาพที่มี และสมรรถนะตามความต้องการ ดังนี้

สมรรถนะที่มีหรือปฏิบัติอยู่จริง หมายถึง สมรรถนะหรือความสามารถและทักษะใน

ด้านการสอน ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน มีและปฏิบัติอยู่จริง ๆ

ในปัจจุบัน

ตอนที่ 4 (ต่อ)

ข้อความ	ตามสภาพที่มี					ความต้องการ				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
13. ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม										
14. ใช้จิตวิทยาพัฒนาการได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม										
15. สอนให้ชัดเจน										
16. การสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอน										
17. ชี้แจงและอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่าย										
18. มีประสบการณ์กว้างขวางในเรื่องที่สอน										
19. สามารถซักถามผู้เรียนได้อย่างทั่วถึงและเหมาะสม										
20. สามารถตอบปัญหาที่ผู้เรียนถามในเรื่องที่สอนได้										
21. อธิบายลักษณะของงานที่จะให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติอย่างชัดเจน										
22. สอนให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดในหัวข้อที่สอน										
23. มีการสรุปบทเรียนทุกครั้งเมื่อจบชั่วโมงสอน										
24. สอนให้ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน										

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์

ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ด้านต่าง ๆ

2.1 สมรรถนะด้านเนื้อหาวิชา

-
-
-

2.2 สมรรถนะด้านการวางแผนและเตรียมการสอน

-
-
-

2.3 สมรรถนะด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

-
-
-

2.4 สมรรถนะด้านวิธีสอน

-
-
-

2.5 สมรรถนะด้านการประเมินผล

-
-
-

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอน
วิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน
ในวิทยาลัยครูภาคกลาง

บทคัดย่อ
ของ
เรณู สุวรรณภาค

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ธันวาคม 2528

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ในวิทยาลัยครูภาคกลาง เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่มีกับสภาพที่ต้องการ โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น และการประเมินค่าเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 ซึ่งประกอบด้วยสมรรถนะด้านการสอน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านการวางแผนและเตรียมการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวิธีสอนและ ด้านการประเมินผล แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 ในวิทยาลัยครูภาคกลาง 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย นักศึกษาที่เรียนวิชาสุข 101 แล้ว แยกเป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง จำนวน 252 คน หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 จำนวน 116 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน การวิเคราะห์ข้อมูลในการทดสอบ $t - test$ และ $F - test$

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างสภาพที่มีกับสภาพที่ต้องการของแต่ละด้านและทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 : สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่มี ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสุข 101 :
สภาพส่วนบุคคลและชุมชน ในสภาพที่ต้องการ ระหว่างอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็น แตกต่างกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชา
การศึกษาระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE OPINIONS OF INSTRUCTORS AND STUDENTS CONCERNING
THE INSTRUCTIONAL COMPETENCIES IN TEACHING
HE. 101 : PERSONAL AND COMMUNITY HEALTH
IN THE CENTRAL REGION TEACHERS COLLEGES

AN ABSTRACT

BY

RENU SUWANAPAK

Presented in partial fulfillment of requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

December 1985

The purpose of this research focused on the comparison of the opinions of the instructors, the Higher Certificate in Education students and the first and second year students in the Bachelor of Education program concerning the actual and expected instructional competencies in teaching HE. 101 : Personal and Community Health in the Central Region Teachers Colleges. The instrument employed was a five - point scale instructional competencies questionnaire developed by the researcher. It was subdivided into 5 areas, namely; the course content, the planning and preparation of teaching, teaching activities, teaching methodologies and evaluation.

The subjects were 30 HE. 101 instructors in the Central Region Teachers Colleges drawn by a simple random sampling technique, 252 students of the Higher Certificate in Education and 116 first and second year students in the Bachelor of Education program who had taken HE. 101, drawn by a multi - stage sampling technique. Data were analyzed using the t - test and F - test.

The results were as follows :

1. The HE. 101 instructors' opinions concerning their actual and expected teaching competencies in each and all areas were different at a statistically significant level of .001

2. The opinions of the three sample groups concerning the actual teaching competencies were different at a statistically significant level of .01. The instructors' opinions were different from those of the first and second year students in the Bachelor of Education program at a statistically significant level of .01.

The opinions of the students of the Higher Certificate in Education are different from those of the first and second year students in the Bachelor of Education program at a statistically significant level of .05.

3. The opinions of the three sample groups concerning the expected teaching competencies were different at a statistically significant level of .01. The opinions of the first and second year undergraduate students in the Bachelor of Education program were different from those of the Higher Certificate in Education at a statistically significant level of .01.

ชื่อ สกุล

วัน เดือน ปีเกิด

สถานที่เกิด

ที่อยู่ปัจจุบัน

10

จ.

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2500

ประถม

อำเภอ

พ.ศ. 2507

มัธยมศึกษา.

อำเภอ พระนครศรีอยุธยา จัง.

พ.ศ. 2511

ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ

(แผนกเลขานุการ) โรงเรียนพลิชยการวาสกรี

จังหวัด พระนครศรีอยุธยา

พ.ศ. 2514

ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา

จังหวัด พระนครศรีอยุธยา

พ.ศ. 2520

ครุศาสตรบัณฑิต (สุขศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2528

การศึกษามหาบัณฑิต (สุขศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2512

ครูจัดทาวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา

พ.ศ. 2516

ครูตรีวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา

พ.ศ. 2521

ครู 2 วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา

พ.ศ. 2522 -

ปัจจุบัน อาจารย์ 1 ภาควิชาสุขศึกษา คณะวิชาวิทยาศาสตร์

วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา